

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2170**z dnia 7 grudnia 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 22 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) ⁽²⁾.

1.2. Środki tymczasowe

- (2) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 21 maja 2021 r. Komisja przedstawiła stronom streszczenie proponowanych cel tymczasowych oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody dla przemysłu Unii („margines szkody”). Zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Uwagi otrzymano od dwóch objętych próbą producentów eksportujących i jednego użytkownika ⁽³⁾.
- (3) W dniu 18 czerwca 2021 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/983 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe.

1.3. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), użytkownicy, importerzy niepowiązani, objęci próbą producenci eksportujący oraz rząd Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) złożyli oświadczenia pisemne, w których przedstawili swoje opinie na temat tymczasowych ustaleń. Jiangsu Zhongji, producent eksportujący, złożył wniosek o dalsze szczegółowe informacje dotyczące obliczenia jego marginesu szkody i otrzymał te informacje.
- (5) Po upływie terminów proceduralnych przedstawiono kilka dalszych uwag i odpowiedzi na uwagi pozostałych stron. Ponieważ jednak uwagi te nie zostały przedstawione w terminie, Komisja nie mogła ich uwzględnić na etapie ogólnego dokumentu ujawniającego informacje. W każdym przypadku Komisja przeanalizowała wszystkie argumenty przedstawione przez zainteresowane strony w toku dochodzenia.
- (6) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem trzech objętych próbą producentów eksportujących – Xiamen Xiashun, Donghai Foil i Jiangsu Zhongji – i trzech użytkowników – Effegidi, Walki Oy i Gascogne Flexible – oraz konsorcjum reprezentującego pięciu importerów, tj. Cartonal Italia, QualityFoil SARL, Cutting Packaging, Transparent Paper LTD i Now Plastics.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 352 I z 22.10.2020, s. 1.

⁽³⁾ Zob. motyw 394 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/983 z dnia 17 czerwca 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 216 z 18.6.2021, s. 142).

- (7) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń, oraz – ze względu na ograniczenia związane z podróżą z powodu pandemii COVID-19 – przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe dotyczące informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwa Walki Oy i QualityFoil SARL. Zaplanowana zdalna kontrola krzyżowa Manreal nie mogła zostać ukończona ze względu na niewystarczającą współpracę ze strony tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo Manreal wystąpiło o interwencję rzecznika praw stron, który potwierdził, że przerwanie zdalnej kontroli krzyżowej nie stanowi naruszenia prawa Manreal do obrony. Odpowiedzi tego przedsiębiorstwa na pytania zawarte w kwestionariuszu nie zostały zatem uwzględnione w ostatecznych ustaleniach. Nie miało to jednak wpływu na wnioski dotyczące interesu Unii. Pomimo przerwania zdalnej kontroli krzyżowej przedsiębiorstwo to było jednak nadal uważane za zainteresowaną stronę, a jego uwagi w ramach dochodzenia zostały uwzględnione.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (8) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwo Manreal twierdziło, że przy wyborze próby producentów eksportujących Komisja mogła nie wziąć pod uwagę dużej różnorodności przedsiębiorstw skupiających się na różnych sektorach, ponieważ przedsiębiorstwa objęte próbą reprezentują jedynie 27 % chińskiego przemysłu folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”).
- (9) Przedsiębiorstwo to nie uzasadniło jednak, w którym aspekcie próba wybrana przez Komisję nie była reprezentatywna dla chińskich producentów eksportujących folię aluminiową do dalszego przetwarzania w ramach bieżącego dochodzenia. W związku z tym argument ten został odrzucony.

1.5. Indywidualne badanie

- (10) Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji potwierdzono informacje przedstawione w motywie 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (11) Wobec braku uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego potwierdzono informacje przedstawione w motywie 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Zmiana zakresu geograficznego

- (12) Od dnia 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) nie należy już do Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie opiera się zatem na danych dotyczących Unii Europejskiej bez Zjednoczonego Królestwa („UE-27”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (13) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych szereg stron podtrzymało swoje wnioski o wyłączenie produktu w odniesieniu do następujących produktów: ACF o grubości poniżej 6 mikronów („ACF<6”) oraz ACF do akumulatorów do pojazdów elektrycznych („ACF do akumulatorów samochodowych”). Strony te przedstawiły dodatkowe dowody wskazujące na odmowę przyjęcia ofert zakupu przez producentów unijnych. Dostarczone dodatkowe dowody nie zmieniły jednak wyniku analizy rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ Komisja zebrała dowody dotyczące zdolności, sprzedaży i produkcji rolek testowych ACF<6. Jeden użytkownik potwierdził w swoich uwagach do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że otrzymał, po OD, zwój testowy ACF<6 od producenta unijnego. Ponadto pewne dowody wskazywały na odmowę przyjęcia ofert zakupu po OD. Jak omówiono poniżej w motywach 165–171, wyjątkowa sytuacja spowodowana przez pandemię COVID-19 oraz silna odbudowa gospodarcza w jej następstwie spowodowały braki w zakresie transportu międzynarodowego oraz braki w dostawach. Nie jest jednak oczywiste, że sytuacja ta wpłynie na rynek w perspektywie długoterminowej. Komisja odrzuciła zatem wnioski o wyłączenie ACF przeznaczonej do ACF<6 oraz ACF przeznaczonej do akumulatorów do pojazdów elektrycznych z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (14) Ponadto jeden użytkownik (Gascogne) twierdził, że w tymczasowych ustaleniach Komisji dotyczących sprzedaży ACF<6 wystąpi sprzeczność, ponieważ Komisja ustaliła, że żaden z producentów unijnych nie wprowadza obecnie ACF<6 do obrotu, a jednocześnie Komisja „mogła potwierdzić sprzedaż ACF o grubości poniżej 6 mikronów przez różnych producentów unijnych w komercyjnych ilościach produkcyjnych, także na ograniczoną skalę, w okresie dziesięciu lat przed OD”. Gascogne zwróciło się ponadto o dostęp do danych dotyczących sprzedaży, aby lepiej zrozumieć ustalenia Komisji zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

- (15) Ponieważ ACF jest zamawiana według specyfikacji każdego klienta, nie jest niczym niezwykłym, że nowy nabywca ACF<6 (lub inne grubości ACF) zwraca się o zwój testowy w celu przeprowadzenia własnych testów. W tym kontekście Komisja stwierdziła w motywie 350 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że folia o grubości poniżej 6 mikronów stanowi w OD rozwijający się segment rynku o stosunkowo niskiej konsumpcji. Nie jest zatem sprzeczne z tym, że producenci unijni nie wprowadzają aktywnie na rynek swoich produktów w małym segmencie rynku, takim jak ACF<6, nawet jeśli w przeszłości prowadzili pewną ograniczoną sprzedaż. Ponieważ dane dotyczące sprzedaży ACF<6 są poufnymi danymi handlowymi, Komisja nie jest w stanie zapewnić dostępu, o który wnioskowano.
- (16) Konsorcjum importerów twierdziło, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie ma dowodów na to, że producenci unijni mogą wytwarzać ACF<6 w wymaganych ilościach. Jak jednak stwierdzono w motywie 50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja zebrała wiele dowodów na to, że producenci unijni są w stanie produkować ACF<6, a nawet doprecyzowano, że obejmuje to produkcję rolek testowych według specyfikacji klienta. Komisja nie może ujawnić tych dowodów, ponieważ zawierają one poufne informacje handlowe. Ponadto konsorcjum nie określiło, jakie ilości uważa za ilości wymagane w tym segmencie rynku. Komisja potwierdziła, że znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Unii mogą zaspokoić popyt na ACF<6. Jak wskazano w motywie 273 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, istnieją nie tylko wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić bieżącą konsumpcję, ale także możliwość zwiększenia ogólnej produkcji. Jak stwierdzono w motywie 51 rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych, Komisja potwierdziła zdolność różnych producentów do produkowania ACF<6 na ostatnim etapie produkcji rolek, niezbędnym do uzyskania ACF o grubości poniżej 6 mikronów. W ten sposób Komisja potwierdziła istnienie wolnych mocy produkcyjnych przemysłu Unii, szczególnie w segmencie rynku ACF<6, w przypadku wzrostu popytu w przyszłości.
- (17) Jeden producent eksportujący, Xiamen Xiashun, twierdził, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja nie przedstawiła danych ani analizy na poparcie swojego stwierdzenia, że unijni producenci folii przygotowują się do zaspokojenia popytu na wschodzącym rynku folii do akumulatorów.
- (18) Dane potwierdzające przygotowania producentów unijnych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów są ściśle poufne i nie można ich udostępniać w formie podsumowań. Projekty te nie są jeszcze publiczne i w związku z tym są szczególnie chronione. Nieudostępnienie wymaganych danych lub analiz jest wynikiem starannego wyważenia interesów. Przy wyważaniu interesu innych stron w zakresie dostępu do tych informacji Komisja stwierdziła, że nawet podsumowanie tych danych spowodowałoby ujawnienie tajemnic handlowych, co mogłoby zaszkodzić działalności odpowiednich producentów unijnych. W związku z tym nie można ujawnić wymaganych danych.
- (19) Xiamen Xiashun twierdził ponadto, że Komisja nie wzięła pod uwagę danych dotyczących przyszłego popytu na folię do akumulatorów w Unii, które producent ten przedstawił podczas posiedzenia wyjaśniającego w dniu 23 lutego 2021 r. Na podstawie przedstawionych danych Xiamen Xiashun wywnioskował, że producenci unijni nie posiadają mocy produkcyjnych koniecznych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów, a jednocześnie do zaspokajania popytu innych użytkowników ACF.
- (20) Dane, które przedstawił i na które powołuje się Xiamen Xiashun, to jego własne szacunki dotyczące maksymalnego przyszłego popytu na folię do akumulatorów sporządzone w oparciu o publicznie dostępny przegląd planowanych przyszłych projektów związanych z akumulatorami. Dane liczbowe z tego przeglądu planowanych projektów dotyczą jednak wielu dużych projektów związanych z akumulatorami, których realizacja ma nastąpić w bliżej nieokreślonym terminie w przyszłości. Ponadto moce produkcyjne w ramach tych projektów, które Xiamen Xiashun przyjął za podstawę swoich obliczeń, stanowią potencjalne maksymalne moce produkcyjne zakładane w danym projekcie, co wskazuje, że możliwe jest osiągnięcie mocy produkcyjnych do określonej wartości.
- (21) W odniesieniu do kolejnych trzech lat Xiamen Xiashun przedstawił znacznie niższe prognozy. Wbrew twierdzeniom Xiamen Xiashun Komisja wykazała w tabeli 6 w motywie 273 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przemysł Unii dysponuje znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi. Te moce produkcyjne mogą zaspokoić popyt na wschodzącym rynku folii do akumulatorów i wyraźnie przekraczają popyt szacowany przez Xiamen Xiashun na najbliższe 3 lata. Nie jest konieczne, aby obecne moce produkcyjne producentów unijnych zaspokajały cały potencjalny przyszły popyt, ponieważ mogą oni zwiększać swoje moce produkcyjne w odpowiedzi na popyt. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (22) Ponadto Xiamen Xiashun twierdził, że w motywie 59 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja pominęła kwestię różnic w właściwościach technicznych w oparciu o fakt, że nie wywozi się dużych ilości ACF do użytku jako folia do akumulatorów, a produkcja akumulatorów w UE jest wciąż na początkowym etapie.

- (23) Twierdzenie to zostało zatem odrzucone. Komisja uwzględniła właściwości techniczne folii do akumulatorów w motywach 56 i 57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W motywie 59 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odniesiono się jedynie do argumentu Xiamen Xiashun o wyłączeniu ACF do użytku jako folii do akumulatorów w oparciu o niską wielkość wywozu z ChRL.
- (24) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Gascogne powtórzyło swoje żądanie dostępu do informacji wykorzystanych przez Komisję w ocenie w motywie 50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, aby potwierdzić sprzedaż ACF<6 przez różnych producentów unijnych w komercyjnych ilościach produkcyjnych, choćby na ograniczoną skalę, w okresie dziesięciu lat przed OD. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że Komisja powinna przynajmniej przedstawić zakres wielkości, aby wyjaśnić, jakie istnieją komercyjne ilości produkcyjne.
- (25) Tylko jeden użytkownik faktycznie zakupił pewną ilość do celów produkcji komercyjnej, która stanowiła bardzo małą część jego konsumpcji ACF. Za produkcję komercyjną Komisja uznała każdą dostawę inną niż do celów wyłącznie badawczych.
- (26) Ponieważ rynek ACF<6 ewidentnie stanowi rynek rozwijający się od niedawna o niewielkim popycie w OD, wcześniejsza sprzedaż stanowiła zaledwie jeden z elementów podlegających ocenie Komisji. Komisja oceniła również dowiedzione możliwości i zdolności przemysłu Unii w zakresie wytwarzania produktu w ramach niedawnej produkcji rolek testowych. Interes użytkowników polegający na uzyskaniu dostępu do danych poufnych, nawet w formie przedziałów, nie stanowił interesu nadrzędnego względem interesu polegającego na ochronie informacji poufnych. Komisja odrzuciła zatem to powtórnie przedstawione żądanie ujawnienia szczegółów dotyczących danych poufnych producenta unijnego w zakresie wcześniejszej sprzedaży ACF<6.
- (27) Przedsiębiorstwo Gascogne twierdziło, że nie zgadza się z poglądem Komisji wyrażonym w motywie 13 ogólnego dokumentu ujawniającego ostateczne ustalenia, że odmowa przyjęcia ofert zakupu ACF<6 ze strony producentów unijnych wynikała z faktu, że wyjątkowa sytuacja spowodowana przez pandemię COVID-19 oraz silna odbudowa gospodarcza w jej następstwie spowodowały ograniczenia w zakresie logistyki i braki w dostawach. Przedsiębiorstwo Gascogne podtrzymało twierdzenie, że odrzucanie ofert zakupu ACF<6 ponad wszelką wątpliwość wynikało z niezdolności lub braku gotowości producentów unijnych do produkcji produktu o takiej grubości.
- (28) Przedsiębiorstwo Gascogne przytoczyło jedynie motyw 13 ogólnego dokumentu ujawniającego ostateczne ustalenia. W pierwszej części motywu 13 Komisja odniosła się nie tylko do udokumentowanej dostawy zwoju testowego ACF<6 pochodzącego od producenta unijnego, ale również do ustaleń przedstawionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, w którym Komisja wykazała zdolność producentów unijnych do produkcji ACF<6, a także odniosła się do sprzedaży w ostatnim dziesięcioleciu. W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła również, że rynek ACF<6 jest rynkiem rozwijającym się o ograniczonym popycie w OD, co stanowi powód braku sprzedaży przez producentów unijnych w OD.
- (29) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Walki twierdziło, że Komisja nie przekazała dodatkowych danych, o których przedstawienie przedsiębiorstwo to wnioskowało w swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Po wprowadzeniu bardziej szczegółowego numeru kontrolnego produktu przedsiębiorstwo Walki zwróciło się w szczególności z wnioskiem o przedstawienie: a) odsetka produktu o grubości oznaczonej kodem 1 w numerze kontrolnym produktu w całkowitej sprzedaży ACF skarżących na rynek Unii (grubość większa niż 5,0 i mniejsza lub równa 6,0 mikronów), b) rzeczywista całkowita masa produktu o grubości oznaczonej kodem 1 w numerze kontrolnym produktu produkowanego przez wszystkich skarżących, c) rzeczywista masa ACF o grubości oznaczonej kodem 1 w numerze kontrolnym produktu w ramach sprzedaży otwartej na rynku UE prowadzonej przez skarżących, oraz d) ilu spośród pięciu skarżących ma wkład w masę wskazaną w lit. b) i c).
- (30) Jak wskazano w motywach 48–50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja gromadziła nie tylko dane dotyczące produktów o grubości oznaczonej kodem 1 w numerze kontrolnym produktu, ale również dane dotyczące ACF<6 dokładnie odpowiadające wnioskowanemu wyłączeniu produktu. Komisja gromadziła informacje na temat popytu ze strony wszystkich współpracujących użytkowników w OD, a także na temat sprzedaży i produkcji ACF<6 przez wszystkich współpracujących producentów unijnych. W motywie 50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyraźnie stwierdzono, że w OD poza bezpośrednimi negocjacjami – żaden z producentów unijnych nie wprowadza aktywnie na rynek ACF<6, i odniesiono się wyłącznie do produkcji rolek testowych w OD. Ponadto Komisja odniosła się do sprzedaży komercyjnych ilości produkcyjnych na ograniczoną skalę w okresie dziesięciu lat przed OD. Z informacji tych wyraźnie wynika, że w OD objęci próbą producenci unijni nie prowadzili żadnej sprzedaży ACF<6. Stanowi to odpowiedź na wszystkie pytania zadane przez Walki w odniesieniu do swojego wniosku o wyłączenie produktu. Przedsiębiorstwo Walki nie uzasadniło, w jaki sposób uzyskanie wnioskowanych danych dotyczących grubości oznaczonej kodem 1 w numerze kontrolnym produktu – które obejmują również ACF o grubości równej 6,0 mikronów – byłoby przydatne i konieczne z punktu widzenia jego wniosku o wyłączenie produktu, mając na uwadze docelowe dane odpowiadające wnioskowi o wyłączenie produktu, przedstawione przez Komisję.

- (31) Na posiedzeniu wyjaśniającym po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Walki wyjaśniło, że po OD w październiku 2021 r. nadal brak było aktywnej sprzedaży na otwartym rynku lub wprowadzania na rynek ze strony europejskich producentów ACF<6. Przedsiębiorstwo Walki przedstawiło dowody na to, że po OD nie otrzymało pozytywnej odpowiedzi na zapytania ofertowe dotyczące ACF<6, oraz wyjaśniło, że tylko jeden producent unijny byłby w stanie przyjąć zamówienie na ACF<6 w ilości komercyjnej.
- (32) Komisja odniosła się do wyjaśnień, które przedstawiła w ogólnym dokumencie ujawniającym ostateczne ustalenia, jak wyjaśniono powyżej w motywie (28).
- (33) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun twierdził, że Komisja popełniła rażące błędy w ocenie oraz działała niezgodnie z zasadą dobrej administracji, gdyż nie zbadała przedstawionych dowodów z zachowaniem należytej staranności i bezstronności ani nie uwzględniła należycie wszystkich istotnych dowodów przy dokonywaniu ustaleń w związku z tym, że nie przedstawiła istotnego podsumowania planów producentów unijnych dotyczących zwiększenia mocy w celu sprostania popytowi na folię do akumulatorów oraz odrzuciła dowody przedstawione przez Xiamen Xiashun w odniesieniu do oczekiwanego popytu na folię do akumulatorów.
- (34) Xiamen Xiashun twierdził, że stwierdzenie Komisji, iż „znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Unii mogą zaspokoić popyt na wschodzącym rynku folii do akumulatorów” jest sprzeczne z jej stwierdzeniem, iż „dane potwierdzające przygotowania producentów unijnych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów są ściśle poufne i nie można ich udostępnić w formie podsumowań, gdyż projekty te nie są jeszcze publiczne i w związku z tym są szczególnie chronione”.
- (35) Xiamen Xiashun twierdził również, że Komisja odrzuciła przedstawiony przez niego kompleksowy przegląd oczekiwanego popytu, gdyż w przypadku kilku projektów związanych z akumulatorami wskazano, że ich realizacja ma nastąpić w bliżej nieokreślonym momencie w przyszłości. Xiamen Xiashun twierdził, że fakt ten nierozzerwalnie wiąże się z danymi dotyczącymi projektów planowanych.
- (36) Stwierdzenie Komisji, że przemysł Unii może sprostać popytowi na wschodzącym rynku folii do akumulatorów odnosi się do łącznych wolnych mocy produkcyjnych walcowni. Dane potwierdzające przygotowania producentów unijnych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów odnoszą się do działań przemysłu Unii w kierunku osiągnięcia zdolności do produkcji według specyfikacji wymaganej przez producentów akumulatorów. Przedstawiając podsumowanie tych działań, Komisja ujawniłaby strategię biznesową producentów unijnych. Powyższe stwierdzenia nie są zatem sprzeczne. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (37) W ramach oceny przeglądu oczekiwanego przyszłego popytu, który Xiamen Xiashun przedstawił na podstawie danych pochodzących z publicznie dostępnych źródeł, Komisja dokonała rozróżnienia na projekty znajdujące się na etapie planowania o konkretnym terminie realizacji oraz na zamierzone projekty, wobec których nie wskazano roku planowanego uruchomienia. Nie odrzucono dowodów przedstawionych przez Xiamen Xiashun, tylko przeprowadzono szczegółową analizę rzeczywistego popytu, jakiego należy się spodziewać. W praktyce ocenę kwestii, czy przemysł Unii może sprostać przyszłemu oczekiwanemu popytowi, słusznie oparto na projektach związanych z akumulatorami, których realizację przewidziano na konkretny rok w przyszłości. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

2.2. Wniosek

- (38) Po przeanalizowaniu otrzymanych uwag na temat zakresu produktu Komisja potwierdza zakres produktu opisany w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

- (39) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd ChRL i dwaj producenci eksportujący objęci próbą przedstawili uwagi na temat tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu.

3.1. Wartość normalna

3.1.1. Znaczące zakłócenia

- (40) Rząd ChRL i Xiamen Xiashun przedstawiły uwagi na temat znacznych zakłóceń w Chinach.

- (41) Po pierwsze, rząd ChRL stwierdził, że treść sprawozdania Chin i sposoby jego wykorzystania zawierają poważne błędy faktyczne i prawne. Według rządu ChRL treść wprowadzała w błąd, była jednostronna i odbiegała od stanu faktycznego. W sprawozdaniu Chin uzasadnioną przewagę konkurencyjną chińskich przedsiębiorstw oraz normalne różnice instytucjonalne między Chinami a Europą uznano za podstawę do stwierdzenia znaczących zakłóceń na rynku. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że fakt, iż Komisja przyjęła zarzuty dotyczące zakłócenia na rynku, na które powoływał się przemysł Unii w oparciu o sprawozdanie dotyczące Chin, zapewnił przemysłowi Unii nieuczciwą korzyść, co jest równoznaczne z wyciągnięciem wniosków przed przeprowadzeniem postępowania. Oprócz tego rząd ChRL stwierdził, że zastąpienie dochodzeń sprawozdaniami nie jest zgodne z podstawowym prawnym duchem uczciwości i sprawiedliwości.
- (42) W odpowiedzi na twierdzenie dotyczące błędów merytorycznych w sprawozdaniu krajowym Komisja zauważyła, że sprawozdanie krajowe jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach sporządzonych przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Sprawozdanie zostało udostępnione publicznie w grudniu 2017 r., tak aby każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do niego i dowodów, na których je oparto. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych takich argumentów obalających i przekazał jedynie nieoparte dowodami uwagi ogólne.
- (43) W odniesieniu do argumentu rządu ChRL sugerującego, że wydanie sprawozdania krajowego zastąpiło faktyczne dochodzenie, Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego, jeśli Komisja uzna dowód przekazany przez skarżącego dotyczący znaczących zakłóceń za wystarczający, może wszcząć dochodzenie na tej podstawie. Stwierdzenie rzeczywistego istnienia i wpływu znaczących zakłóceń oraz związane z tym zastosowanie metody opisanej w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego następuje jednak dopiero w chwili tymczasowego lub ostatecznego ujawnienia informacji w wyniku dochodzenia. Istnienia i potencjalnego wpływu znaczących zakłóceń nie potwierdza się na etapie wszczęcia postępowania, jak twierdzi rząd ChRL, ale dopiero po przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia, w związku z czym argument ten zostaje odrzucony.
- (44) Po drugie, rząd ChRL zauważył, że Komisja wydała sprawozdania jedynie w odniesieniu do kilku wybranych państw, co wystarczyło, aby wzbudzić obawy dotyczące zasady największego uprzywilejowania. Ponadto rząd ChRL twierdził, że Komisja nigdy nie opublikowała jasnych i przewidywalnych norm dotyczących wyboru państw lub sektorów, które mają publikować sprawozdania.
- (45) Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie krajowe jest sporządzane w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń w jakimś kraju lub w sektorze w tym kraju. Po zatwierdzeniu nowych przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w grudniu 2017 r. Komisja dysponowała takimi przesłankami znaczących zakłóceń w przypadku Chin. Komisja opublikowała również sprawozdanie w sprawie zakłóceń w Rosji i nie wyklucza, że pojawiają się kolejne sprawozdania. Ponieważ większość przypadków dochodzeń w sprawie ochrony handlu dotyczyła Chin i istniały poważne przesłanki wskazujące na zakłócenia w tym państwie, Chiny były pierwszym państwem, dla którego Komisja sporządziła sprawozdanie. Rosja jest państwem, w którym odnotowuje się drugą co do wielkości liczbę przypadków dochodzeń w sprawie ochrony handlu, dlatego też istniały obiektywne powody, aby Komisja przygotowała sprawozdania dotyczące tych dwóch państw w tej kolejności.
- (46) Ponadto istnienie sprawozdania krajowego nie jest obowiązkowym warunkiem wstępnym wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego, dochodzenie można wszcząć na podstawie wystarczających dowodów świadczących o znaczących zakłóceniach w jakimś kraju, przedstawionych przez skarżących spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. b). W związku z tym zasady dotyczące znaczących zakłóceń mają zastosowanie do wszystkich państw bez rozróżnienia, niezależnie od istnienia sprawozdania krajowego. Dlatego też zasady dotyczące zakłóceń występujących w danym państwie nie mogą naruszać zasady największego uprzywilejowania. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (47) Po trzecie, rząd ChRL dodał, że jeśli chodzi o traktowanie narodowe, w prawodawstwie UE dotyczącym rynku wewnętrznego lub konkurencji, z wyjątkiem rozporządzenia podstawowego, nie ma pojęcia zakłóceń na rynku lub odpowiadających mu norm. W związku z tym rząd ChRL twierdził, że Komisja nie ma uprawnień na gruncie prawa międzynarodowego ani żadnych przepisów i praktyk wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji w przedmiocie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego lub konkurencji, aby badać zakłócenia w Chinach.

- (48) Komisja oparła swoją metodykę w tym dochodzeniu na przepisie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Z prawnego punktu widzenia nie ma znaczenia, że w innych przepisach europejskich nie stosuje się pojęcia znaczących zakłóceń. Obszar antydumpingu jest regulowany zasadami porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z którym dumping ocenia się w odniesieniu do produktów przywożonych i w ramach którego nie istnieje wymóg oceny warunków na rynku krajowym w zakresie wykraczającym poza zalecaną analizę szkody. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (49) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja stosuje dyskryminujące zasady i normy wobec chińskich przedsiębiorstw, gdy znajdują się one w sytuacji porównywalnej do sytuacji przedsiębiorstw unijnych, w tym m.in. niesprawiedliwe standardy dowodowe i ciężar dowodu. Jednocześnie Komisja nie oceniła, czy w UE lub państwach członkowskich wystąpiły zakłócenia na rynku. Ten zbiór praktyk miał znaczny wpływ na wiarygodność i prawidłowość analizy i wniosków Komisji w zakresie podstawowych kwestii w dochodzeniach antydumpingowych związanych z obliczaniem dumpingu i szkody. Wystarczy zatem, aby wyrazić obawy dotyczące potencjalnego naruszenia zobowiązań w zakresie traktowania narodowego na podstawie zasad WTO.
- (50) Rząd ChRL nie przedstawił żadnych wyjaśnień ani dowodów dotyczących rzekomo dyskryminujących zasad stosowanych wobec chińskich przedsiębiorstw. Komisja uznała zatem te twierdzenia za nieuzasadnione. W odniesieniu do domniemanych zakłóceń w UE Komisja zauważyła, że oprócz tego, iż twierdzenie rządu ChRL jest ogólne i nieuzasadnione, zakłócenia występujące w UE i wpływające na unijne przedsiębiorstwa nie są przedmiotem analizy na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który dotyczy państwa wywozu. Dlatego też w szczególnym kontekście dochodzeń antydumpingowych pojęcie to nie ma znaczenia prawnego dla przemysłu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (51) Po czwarte, rząd ChRL stwierdził, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego, który zawiera wyczerpujący wykaz sytuacji, w których wartość normalna może zostać skonstruowana, a wśród nich nie ma znaczących zakłóceń. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że wykorzystanie danych z odpowiedniego reprezentatywnego kraju lub cen międzynarodowych w celu skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest również niezgodne z art. 6.1 lit. b) GATT i art. 2.2 porozumienia antydumpingowego, w szczególności z art. 2.2.1.1. Rząd ChRL stwierdził również, że zgodnie z zasadami WTO przy konstruowaniu wartości normalnej należy wykorzystać koszty produkcji w kraju pochodzenia powiększone o odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysków. W art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego poszerzono jednak zakres źródeł danych, aby uwzględnić koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju lub międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia. Według rządu ChRL wykraczało to poza zakres zasad WTO. W związku z tym bez względu na to, czy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego był zgodny z zasadami WTO, Komisja nie powinna konstruować wartości normalnej w przypadku wystąpienia tzw. zakłóceń na rynku zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (52) Komisja uważa, że przepis art. 2 ust. 6a jest zgodny z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja jest zdania, że – jak Organ Apelacyjny wyjaśnił w sprawie DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) – przepisy rozporządzenia podstawowego mające zastosowanie ogólnie do wszystkich członków WTO, w szczególności art. 2 ust. 5 akapit drugi, zezwalają na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych w przypadku, gdy takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (53) Rząd ChRL stwierdził, że w tym przypadku Komisja bezpośrednio pominęła dokumentację chińskich eksporterów, co było niezgodne z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego. Rząd ChRL argumentował, że Organ Apelacyjny w sprawie DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) oraz zespół orzekający w sprawie DS494 UE–Metody dostosowywania kosztów II (Rosja) stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem.
- (54) Komisja przypomniała, że spory DS473 i DS494 nie dotyczyły stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który stanowi właściwą podstawę prawną w odniesieniu do określania wartości normalnej w przedmiotowym dochodzeniu. Spory te odnosiły się również do innych sytuacji faktycznych niż sytuacja faktyczna dotycząca występowania znaczących zakłóceń. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (55) Rząd ChRL stwierdził ponadto, że w dochodzeniu przeprowadzonym w tej sprawie przez Komisję na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego zastosowano podwójne standardy. Według rządu ChRL Komisja odmówiła przyjęcia danych chińskich eksporterów dotyczących kosztów ze względu na istnienie znaczących zakłóceń na rynku chińskim, ale przyjęła dane reprezentatywnego kraju i wykorzystała je w celu zastąpienia danych chińskich producentów, nie dokonując żadnej oceny tego, czy zakłócenia na rynku mogą mieć wpływ na te zastępcze dane. Według rządu ChRL jest to dowód na istnienie „podwójnych standardów”. Rząd ChRL stwierdził, że podejście to nie gwarantowało wiarygodności odpowiednich kosztów w wybranym reprezentatywnym kraju. Ponadto niemożliwe było rzeczywiste odzwierciedlenie kosztów ponoszonych przez producentów w kraju pochodzenia.
- (56) Rząd ChRL dodał również, że w UE i państwach członkowskich także istnieją inicjatywy na rzecz rozwoju, które są podobne do chińskich planów pięcioletnich, takie jak nowa strategia przemysłowa, niemiecki Przemysł 4.0 itp. Według oficjalnych źródeł przemysł aluminiowy UE skorzystał na rynku wewnętrznym w latach 2017–2020 z ponad 200 różnych środków pomocy państwa zapewnionych przez państwa członkowskie UE i zatwierdzonych przez Komisję.
- (57) Komisja przypomniła, że podczas dochodzenia Komisja rozważa, czy w aktach znajdują się elementy wskazujące na istnienie jakichkolwiek zakłóceń w reprezentatywnych krajach, również w odniesieniu do głównych surowców wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem, na przykład czy podlegają one ograniczeniom wywozowym. Ponadto w trakcie dochodzenia wszystkie strony mają wiele możliwości przedstawienia argumentów na temat stosowności potencjalnych reprezentatywnych krajów, które są brane pod uwagę przez Komisję. W szczególności Komisja publikuje dwie noty do akt dotyczące stosowności potencjalnych reprezentatywnych krajów oraz wstępnego wyboru odpowiedniego kraju na potrzeby dochodzenia. Noty te udostępnia się wszystkim stronom w celu uzyskania ich uwag. Również w tym przypadku rząd ChRL i wszystkie pozostałe strony miały możliwość przedstawienia twierdzeń i dowodów na to, że w potencjalnych reprezentatywnych krajach występowały znaczące zakłócenia, a zatem nie były one odpowiednie do celów dochodzenia.
- (58) Komisja zwróciła uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w analizie cen i kosztów w kraju wywozu uwzględnia się potencjalny wpływ co najmniej jednego z elementów zakłócających wymienionych w tym przepisie. Struktura kosztów i mechanizmy kształtowania cen na innych rynkach, takie jak wsparcie finansowe rzekomo przyznawane w UE, nie mają żadnego znaczenia w kontekście niniejszego postępowania (nawet gdyby były obecne, *quod non*⁽⁵⁾). W związku z powyższym argument ten jest nieuzasadniony i został odrzucony.
- (59) Xiamen Xiashun przedstawił szereg uwag dotyczących istnienia znaczących zakłóceń.
- (60) Po pierwsze, Xiamen Xiashun zauważył, że motyw 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zawiera odesłanie do artykułu internetowego, zgodnie z którym Xiamen Xiashun aktywnie promuje budowanie partii i pracę związków zawodowych. Xiamen Xiashun zwrócił uwagę, że artykuł ten należy interpretować wyłącznie w taki sposób, że Xiamen Xiashun ułatwia swoim pracownikom możliwość uczestnictwa w związkach zawodowych na potrzeby działań związków w obrębie przedsiębiorstwa, bez względu na to, czy pracownicy są członkami partii. Xiamen Xiashun podkreślił jednak, że sformułowanie „podejmowanie decyzji” nie oznacza, że członkowie partii lub związku zawodowego mają jakikolwiek wpływ na kierowanie i zarządzanie przedsiębiorstwem, ustalanie cen zakupu surowców lub sprzedaży produktów. W związku z tym nie należy na podstawie tego sformułowania wyciągać wniosków na temat kontroli rządu lub zakłóceń na rynku.
- (61) Ponadto Xiamen Xiashun zakwestionował ustalenia Komisji zawarte w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wyjaśniając, że fakt, iż w przedsiębiorstwie tym znajdują się członkowie partii, nie oznacza, że sprawują oni nad nim kontrolę. Xiamen Xiashun zauważył, że jest prawnie zobowiązany do zezwalania członkom partii na organizowanie działań związanych z budowaniem partii, lecz nie oznacza to, że członkowie partii mają jakikolwiek wpływ na to przedsiębiorstwo. Dodał, że każda osoba może należeć do wybranej przez siebie organizacji religijnej lub partii politycznej i nie ma to wpływu na proces podejmowania decyzji w przedsiębiorstwie. Ponadto podkreślił, że fakt, iż w przedsiębiorstwie organizowane są działania związane z budowaniem partii, nie oznacza, że wśród kierownictwa przedsiębiorstwa znajdują się członkowie Komunistycznej Partii Chin („KPCh”). Xiamen Xiashun wyjaśnił również, że tłumaczenie pojęcia „budowanie partii” przez Komisję jest błędne i że działalność członków KPCh w przedsiębiorstwie polega głównie na analizowaniu polityki rządu, dostarczaniu opinii i porad organizacji partyjnej, a czasami nawet obejmuje działalność rozrywkową. Dodał, że nic w aktach sprawy nie wskazuje na to, by KPCh sprawowała kontrolę nad przedmiotowymi przedsiębiorstwami. Xiamen Xiashun powtórzył te uwagi po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

⁽⁵⁾ Zob. np. wyrok z dnia 28 lutego 2018 r., C-301/16 P, Komisja/Xinyi PV Products (Anhui), ECLI:EU:C:2018:132, pkt 56.

- (62) Komisja zauważyła, że po pierwsze, w artykule cytowanym w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych działalność komitetu partyjnego istniejącego w Xiamen Xiashun jasno określono jako „podejmowanie decyzji”. Artykuł ten nie zawiera analizy ani szczegółowej interpretacji, co oznacza „podejmowanie decyzji”. Komisja przypomina jednak, że zgodnie z art. 2 ust. 6a tiret pierwsze i drugie dwa elementy istotne dla oceny istnienia znaczących zakłóceń w danym państwie są następujące: „rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz” oraz „obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty”. Zaangażowanie komitetu partyjnego w „podejmowanie decyzji” w Xiamen Xiashun wchodzi w zakres obu kryteriów. Wymóg, w myśl którego obecność państwa w przedsiębiorstwie ma ingerować w ceny i koszty, nie oznacza, że państwo bezpośrednio ustala ceny sprzedawanych towarów, lecz raczej że ze względu na obecność i zaangażowanie członków partii w przedsiębiorstwie może ono oczekiwać korzystniejszego traktowania i wsparcia ze strony władz, co pośrednio może wpływać na jego koszty i ceny. Ponadto obecność członków KPCh w przedsiębiorstwie oraz fakt, że przedsiębiorstwo ułatwia działania związane z budowaniem partii i udział członków partii w „podejmowaniu decyzji”, stanowią wyraźną oznakę, że przedsiębiorstwo to nie jest niezależne od państwa i może działać raczej zgodnie z polityką KPCh niż z mechanizmami rynkowymi. Argument ten zostaje więc odrzucony.
- (63) Podczas gdy co do zasady każdy pracownik rzeczywiście ma prawo należeć do wybranej przez siebie organizacji religijnej lub partii politycznej, w Chinach sytuacja jest inna, ponieważ jest to państwo monopartyjne, a KPCh jest równorzędna z państwem i jego rządem⁽⁶⁾. W związku z tym obecność w przedsiębiorstwie członków KPCh, którzy organizują regularne działania związane z „budowaniem partii” i mają prawo do „podejmowania decyzji”, jak opisano w motywach 50 i 52 powyżej, wskazuje na obecność państwa w przedsiębiorstwie. W odniesieniu do działalności komitetu partyjnego Komisja przede wszystkim zauważa, że stosuje sformułowania dotyczące działań związanych z „budowaniem partii” w rozumieniu „działań na rzecz wzmocnienia ducha partyjnego w przedsiębiorstwie” lub „rozwijania działań związanych z partią w celu zapewnienia ogólnego przywództwa partii” zgodnie z oficjalnymi wytycznymi⁽⁷⁾. Komisja przypomina, że jak już wyjaśniono w motywie 52 powyżej, komitety partyjne obecne w przedsiębiorstwie mają co najmniej pośredni i przynajmniej potencjalnie zakłócający wpływ ze względu na bliskie powiązania między państwem a KPCh w Chinach.
- (64) Po drugie, Xiamen Xiashun zakwestionował wniosek Komisji zawarty w motywie 166 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jakoby przedsiębiorstwo to borykało się z występującymi na poziomie krajowym zakłóceniami w zakresie siły roboczej. Xiamen Xiashun twierdził, że jego wynagrodzenia są znacznie wyższe niż płace jego konkurentów. Ponadto Xiamen Xiashun zauważył, że spoczywający na producentach eksportujących ciężar dowodu w kwestii obalenia rzekomego domniemania *de facto*, że „znaczące zakłócenia” istnieją, stał się tak duży, że pojedyncze przedsiębiorstwo nie jest w stanie spełnić tego wymogu. Xiamen Xiashun zauważył, że w praktyce oznacza to, iż: (i) jest całkowicie niejasne, w jaki sposób i za pomocą jakich dowodów indywidualne przedsiębiorstwo mogłoby obalić domniemanie, że jego pozycje kosztów takie jak koszty pracy są zniekształcone oraz (ii) nawet jeżeli przedstawione zostaną konkretne udokumentowane informacje, które porównawczo wykażą znaczące różnice w kosztach między producentami eksportującymi, nie doprowadzi to Komisji do zakwestionowania jej ustaleń *prima facie* co do istnienia „znaczących zakłóceń”.

⁽⁶⁾ Zgodnie z artykułem zamieszczonym na stronie internetowej Centralnej Komisji Kontroli Dyscypliny: „W chińskiej tradycji historycznej »rząd« to zawsze było pojęcie rozumiane szeroko i związane z nieograniczoną odpowiedzialnością. Pod przywództwem Partii Partia i rząd jedynie dzielą się pracą i nie ma podziału między Partią a rządem. Niezależnie od tego, czy jest to Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych, Ludowa Polityczna Konferencja Konsultatywna Chin, czy »jeden rząd, dwie izby«, wszystkie te podmioty muszą wdrażać decyzje i ustalenia Komitetu Centralnego Partii, odpowiadać przed obywatelami i podlegać ich nadzorowi. Wszystkie organy sprawujące władzę państwową pod jednolitym kierownictwem Partii należą do kategorii instytucji rządowych”. Artykuł dostępny pod adresem: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (dostęp w dniu 16 czerwca 2021 r.).

⁽⁷⁾ Zob. np. wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh dotyczące intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym na potrzeby nowej ery, 15 września 2020 r. Sekcja II.4: „Musimy zwiększyć ogólną zdolność Partii do przeprowadzenia pracom Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym i skutecznie zintensyfikować prace w tym obszarze”; sekcja III.6: „Musimy jeszcze bardziej zintensyfikować budowanie Partii w przedsiębiorstwach prywatnych i umożliwić komórkom Partii skuteczne odgrywanie roli przywództwa. Komitety partyjne na wszystkich szczeblach muszą opierać się na grupach kierujących pracami Zjednoczonego Frontu, aby ustanowić i udoskonalić mechanizmy koordynacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym oraz regularnie badać i planować prace, a także czynić w nich postępy w skoordynowany sposób. Musimy umożliwić departamentom prac Zjednoczonego Frontu w komitetach partyjnych pełne odgrywanie roli liderów i koordynatorów, a federacjom przemysłowo-handlowym – odgrywanie roli pomostowej i pomocniczej w pracach Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym”. Dostępne pod adresem: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm.

- (65) Komisja przypomniła, że, jak stwierdzono w sekcji 3.3.1.7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wynagrodzenia w Chinach są zniekształcone m.in. przez ograniczenie mobilności wynikające z systemu rejestracji gospodarstw domowych (hukou), a także z powodu braku niezależnych związków zawodowych i braku rokowań zbiorowych. Ponieważ ustalenia Komisji zawarte w sekcji 3.3.1.7 wskazują na obecność horyzontalnych zakłóceń na chińskim rynku pracy na poziomie krajowym, powaga tych zakłóceń prowadzi do wyciągnięcia wniosku, że koszty wynagrodzenia w Chinach są ogólnie zniekształcone. W aktach sprawy nie ma elementów, na podstawie których można by w sposób niezbity ustalić, że zakłócenia na rynku pracy nie mają wpływu na krajowe koszty wynagrodzeń Xiamen Xiashun. Po pierwsze, Xiamen Xiashun nie przedstawił żadnych dowodów na to, w jaki sposób te zakłócenia horyzontalne nie wpływają na jego koszty pracy, na przykład przez wykazanie, że system hukou nie ma wpływu na jego personel, że istnieją niezależne związki zawodowe i że prowadzone są rokowania zbiorowe. Ponadto nie było dowodów na to, że jego wynagrodzenia były zgodne z zasadami rynkowymi, ponieważ nie przedstawił on żadnych danych w tym zakresie. Co więcej, pewien poziom wynagrodzeń w porównaniu z płacami konkurentów w tej samej branży nie wskazuje sam w sobie, że horyzontalne zakłócenia na rynku pracy na poziomie krajowym w ChRL nie miały wpływu na poziom wynagrodzeń Xiamen Xiashun.
- (66) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun ponownie stwierdził, że jego wynagrodzenia są znacznie wyższe niż wynagrodzenia jego konkurentów, a ta różnica poziomu wynagrodzeń powinna stanowić dowód, że nie znajduje się on pod wpływem domniemych zakłóceń.
- (67) Xiamen Xiashun nie przedstawił żadnych konkretnych dowodów świadczących o tym, że nie znajduje się on pod wpływem ogólnokrajowych zakłóceń kosztów wynagrodzeń, ustalonych w sekcji 3.3.1.7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja jest zatem zdania, że występowanie pewnego poziomu wynagrodzeń w porównaniu z płacami konkurentów w tej samej branży nie wskazuje samo w sobie, że horyzontalne zakłócenia na rynku pracy na poziomie krajowym w ChRL nie miałyby wpływu na poziom wynagrodzeń tego producenta eksportującego. Innymi słowy, nawet gdyby wynagrodzenia tego producenta eksportującego były wyższe niż wynagrodzenia jego konkurentów, nie dowodzi to, że na taki poziom wynagrodzeń nie mają wpływu zakłócenia na rynku pracy w ChRL.
- (68) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że producenci eksportujący nie są w stanie obalić rzekomego domniemania de facto istnienia znaczących zakłóceń, Komisja zdecydowanie nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, rzekome domniemanie de facto nie istnieje, ponieważ Komisja w każdym dochodzeniu bardzo szczegółowo ocenia istnienie znaczących zakłóceń mających wpływ na produkt objęty dochodzeniem i producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, uwzględniając w sposób bezstronny wszystkie dowody dostępne w aktach sprawy. Ponadto w przypadku twierdzeń, że zakłócenia horyzontalne nie mają wpływu na niektóre koszty krajowe zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego, Komisja dokładnie i szczegółowo analizuje te twierdzenia, na co wyraźnie wskazuje długość analiz w ramach niniejszego dochodzenia i innych dochodzeń dotyczących ChRL. Gdyby w aktach sprawy znajdowały się dowody na to, że na Xiamen Xiashun nie mają wpływu zakłócenia występujące na chińskim rynku pracy na poziomie krajowym, Komisja z pewnością wykorzystałaby dane własne przedsiębiorstwa dotyczące kosztów pracy zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- (69) Po trzecie, Xiamen Xiashun stwierdził, że fakt, iż Komisja systematycznie nie uwzględnia kosztów pracy chińskich producentów eksportujących, dowodzi, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodny z art. 2.2 i art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego. Wynika to z tego, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego przewiduje systematyczne pomijanie kosztów i cen, bez badania, czy spełnione są warunki określone w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (70) Komisja przypomniła, że w każdym dochodzeniu wszystkie strony mają możliwość przedstawienia dowodów dotyczących wszystkich istotnych elementów, w tym twierdzenia, że niektóre czynniki produkcji nie są zniekształcone, zgodnie z art. 2 ust. 6a tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywach 55 i 56 powyżej, Komisja nie odrzuca systematycznie kosztów pracy chińskich producentów eksportujących, lecz szczegółowo analizuje dane w każdym przypadku, w którym strona twierdzi, że nie ma zakłóceń, tak aby w ramach tej analizy sprawdzić, czy znaczące zakłócenia mają wpływ na producenta eksportującego (*). W związku z tym argument ten został odrzucony.

(*) W odniesieniu do Xiamen Xiashun Komisja ustaliła, że cena zakupu prętów tytanowo-borowo-aluminiowych ze Zjednoczonego Królestwa nie uległa zniekształceniu i dlatego nie zastąpiła jej danymi z reprezentatywnego kraju. (Motyw 161 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).

- (71) Po czwarte, Xiamen Xiashun zauważył, że w motywie 155 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wskazała, iż Xiamen Xiashun otrzymał pewne nagrody lub formalne wyróżnienia, co oznacza, że musiał spełnić wymogi kwalifikowalności, aby je otrzymać, w tym realizować oficjalną linię polityki rządu ChRL oraz stosować się do oficjalnych strategii i polityk rządowych. Xiamen Xiashun podkreślił, że tytuły te są jedynie otrzymanymi przez nie honorami i że chociaż musiał spełnić pewne wymogi, nie był kontrolowany przez rząd. Xiamen Xiashun dodał, że w aktach sprawy nie było żadnych dowodów na to, iż rząd polecił mu ustalenie ceny zakupu surowca lub ceny sprzedaży produktu niezgodnie z warunkami rynkowymi.
- (72) Jak Komisja już wyjaśniła w motywie 155 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nagrody i tytuły uzyskane przez Xiamen Xiashun nie tylko stanowią wyraz uznania dla osiągnięć tego przedsiębiorstwa, lecz także wyraźnie wymagają od niego dostosowania się do oficjalnej polityki rządu. Jak wynika z cytatów w motywie 155 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jedynie przedsiębiorstwa ściśle realizujące linię polityki rządu kwalifikują się do nagród uzyskanych przez Xiamen Xiashun takich jak tytuł przedsiębiorstwa kluczowego dla przemysłu prowincji Fujian.
- (73) Po piąte, Xiamen Xiashun twierdził – oraz ponownie twierdził po ujawnieniu ostatecznych ustaleń – że w motywie 157 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że Xiamen Xiashun podlegał ogólnokrajowym zakłóceniom w zakresie postępowań upadłościowych, przy braku dowodów przeciwnych. Xiamen Xiashun podkreślił, że będąc dobrze prosperującym przedsiębiorstwem, nie może udowodnić, że nie podlega zakłóceniom w zakresie postępowań upadłościowych.
- (74) Jak już wyjaśniono w motywie 157 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, problem z prawem upadłościowym w Chinach polega na nieadekwatnym egzekwowaniu tego prawa oraz na roli, jaką państwo odgrywa w postępowaniu upadłościowym. W każdym dochodzeniu strony mają możliwość dostarczenia dowodów dotyczących wszystkich istotnych elementów, a Komisja szczegółowo analizuje dane w każdym przypadku, w którym strona twierdzi, że nie ma zakłóceń, tak aby w ramach tej analizy sprawdzić, czy znaczące zakłócenia mają wpływ na producenta eksportującego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (75) Po szóste, Xiamen Xiashun zwrócił uwagę, że w motywie 162 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wskazała, iż Xiamen Xiashun utworzył spółkę joint venture z przedsiębiorstwem państwowym, i stwierdziła, że ściśle współpracuje on z państwem chińskim i że zakłócenia na poziomie krajowym dotyczą również jego dostawców. Xiamen Xiashun stwierdził, że na całym świecie bardzo często zdarza się, że przedsiębiorstwa prywatne prowadzą interesy z przedsiębiorstwami państwowymi lub agencjami rządowymi i nie oznacza to, że druga strona jest zmuszona do oddania rządowi kontroli nad przedsiębiorstwem. W przypadku Xiamen Xiashun spółka joint venture z przedsiębiorstwem państwowym działa wyłącznie na podstawie statutu spółki i chińskiego prawa spółek. Xiamen Xiashun podkreślił, że w aktach sprawy nie ma żadnych dowodów wskazujących na to, że rząd kontroluje ustalenie cen produktów, podaż i popyt na surowce oraz bieżącą działalność spółki joint venture, a także kieruje tymi aspektami.
- (76) Chociaż Komisja zgadza się, że spółki tworzone wspólnie przez przedsiębiorstwa prywatne i państwowe są bardzo powszechne na świecie, rola przedsiębiorstw państwowych w Chinach jest bardzo specyficzna, jak opisano w sekcji 3.3.1.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Dodatkową trafną ilustracją zakłócającego wpływu przedsiębiorstw państwowych w Chinach na ceny i koszty jest następujący cytat z artykułu opublikowanego na stronie rządu ChRL: „Rozwój na szeroką skalę przedsiębiorstw państwowych w zakresie podstawowych technologii i strategicznych gałęzi przemysłu przyniósł korzyści i wsparcie przedsiębiorstwom prywatnym w wielu aspektach, takich jak: integracja cenowa, transfer talentów, efekt zewnętrzny technologii i ratunek w postaci kapitału”⁽⁹⁾. Wspomniane w artykule „korzyści”, „wsparcie”, „integracja cenowa” i „ratunek w postaci kapitału” wyraźnie wskazują na zakłócający efekt współpracy między przedsiębiorstwami państwowymi i prywatnymi na chińskim rynku. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun powtórzył swoje uwagi, ale nie przedstawił żadnych dowodów podważających wnioski Komisji.

3.1.2. Reprezentatywny kraj

- (77) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja wybrała Turcję jako reprezentatywny kraj zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Szczegółowe informacje na temat metodyki zastosowanej przy wyborze opublikowano w dniach 25 listopada 2020 r. i 17 marca 2021 r. w pierwszej i drugiej notce, które znajdują się w dokumentacji udostępnionej stronom do wglądu („pierwsza nota” i „druga nota”), oraz w motywach 170–197 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁹⁾ Zob. artykuł „Rola przedsiębiorstw państwowych jest niezastąpiona”, opublikowany w dniu 29 listopada 2018 r., dostępny pod adresem: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm.

- (78) Zarówno Xiamen Xiashun, jak i Donghai wielokrotnie kwestionowały decyzję Komisji o wykorzystaniu danych przedsiębiorstw produkujących elementy wyciskane z aluminium jako wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Zdaniem stron elementy wyciskane z aluminium nie są podobne do ACF i istnieją znaczne różnice między tymi dwoma rodzajami produktów pod względem ich zastosowania, kosztów produkcji i czynników produkcji. Xiamen Xiashun twierdził ponadto, że różnice te mają wpływ na zyski oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne przedsiębiorstw, a zatem tych zysków i kosztów przedsiębiorstw produkujących elementy wyciskane z aluminium nie należy wykorzystywać do określania wartości normalnej. Według Donghai, Komisja powinna była ograniczyć swój wybór do przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie produkcją ACF. Ponadto Donghai twierdził również, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, wymagane jest, aby przedsiębiorstwo wybrane z reprezentatywnego kraju wytwarzało produkt objęty dochodzeniem. Xiamen Xiashun powtórzył ten sam argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (79) Po pierwsze, należy odnieść się do oceny Komisji zawartej w motywach 184–190 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, opisującej wybór sektora elementów wyciskanych z aluminium i tureckich producentów w tym sektorze. Chociaż Komisja przyznała, że niektóre właściwości, końcowe przeznaczenie, procesy produkcji i koszt produkcji ACF i elementów wyciskanych z aluminium mogą nie być identyczne, przypomina się, że aspekty te należy rozpatrywać jako całość w celu ustalenia, czy produkt lub sektor zaliczają się do tej samej ogólnej kategorii lub sektora co produkt objęty dochodzeniem. Ponadto w odpowiedzi na argument Donghai dotyczący wykorzystania danych wyłącznie od producentów ACF Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wymagane jest jedynie znalezienie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży, jak również rozsądnego poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w odpowiednim reprezentatywnym kraju. Stosowanie danych pochodzących od przedsiębiorstw wytwarzających dokładnie taki sam produkt jak produkt objęty postępowaniem nie jest wymagane przez ten przepis.
- (80) Po drugie, należy przypomnieć, że stosując art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, Komisja ma swobodę decydowania o wyborze przedsiębiorstw w reprezentatywnym kraju. W ramach tej swobody uznania i jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (zob. motywy 182, 188 i 192), wobec braku danych wskazujących na rozsądny poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków producentów ACF w potencjalnie reprezentatywnym kraju lub reprezentatywnych krajach Komisja może w razie potrzeby wziąć pod uwagę również producentów wytwarzających produkt należący do tej samej ogólnej kategorii lub sektora co produkt objęty dochodzeniem.
- (81) Xiamen Xiashun i Donghai zakwestionowali również decyzję Komisji o nieuwzględnieniu danych tureckiego producenta ACF ⁽¹⁰⁾, ponieważ jego zysk był zbliżony do progu rentowności. Ich zdaniem było to sprzeczne z podejściem Komisji przyjętym w dochodzeniu w sprawie elementów wyciskanych z aluminium, w którym Komisja przy ustalaniu rozsądnej wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku uwzględniła wszystkie rentowne przedsiębiorstwa niezależnie od poziomu ich zysku, o ile nie przynosiły strat ⁽¹¹⁾.
- (82) Przypomina się, że wskazany turecki producent ACF był jedynym przedsiębiorstwem, które wówczas posiadało publicznie dostępne dane za 2019 r. (okres częściowo pokrywający się z OD). Zysk zbliżony do progu rentowności jednego przedsiębiorstwa nie może być uznany za rozsądny, biorąc pod uwagę poziom zysku osiąganego przez szereg innych tureckich przedsiębiorstw w sektorze aluminium w tym samym okresie. W rezultacie i jak zauważono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (motyw 192), Komisja uznała, że do celów ustalania rozsądnej wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku bardziej odpowiednie jest wykorzystanie połączonych i ważonych danych finansowych koszyka przedsiębiorstw, których dane wskazują na rozsądny zysk, niż wykorzystanie danych jedyne go producenta, którego poziomy zysk nie wydają się wskazywać na sytuację gospodarczą w sektorze. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.1.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom nieznieskształconych kosztów czynników produkcji

- (83) W motywach 198–223 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja przedstawiła szczegółowe informacje dotyczące źródeł, na podstawie których ustalono wartość normalną. Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilka stron przedstawiło argumenty dotyczące poszczególnych źródeł wykorzystanych do określenia wartości normalnej.

⁽¹⁰⁾ Assan Aluminyum.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1428 z dnia 12 października 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336 z 13.10.2020, s. 8), motyw 171.

3.1.3.1. Surowce

- (84) Donghai uznał, że podejście Komisji polegające na wykorzystaniu bazy danych GTA było niewłaściwe, ponieważ dokładniejsze wartości zastępcze były publicznie dostępne. Donghai zakwestionował w szczególności wartości GTA dla zwoju walcowanego na zimno i zasugerował zastosowanie alternatywnych cen odniesienia w oparciu o sprawozdanie CRU ⁽¹²⁾. W odpowiedzi jednak na ujawnienie tymczasowych ustaleń Donghai jedynie powtórzył twierdzenie przedstawione już w odpowiedzi na drugą notę, nie przedstawiając żadnych nowych elementów faktycznych lub prawnych. Dlatego też argument Donghai został odrzucony, a ustalenia, o których mowa w motywach 214–217 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostały potwierdzone.
- (85) Donghai wielokrotnie kwestionował również wartość odniesienia dla złomu aluminium. Jego zdaniem cenę odniesienia złomu należy ustalić na podstawie cen odniesienia wlewków aluminiowych. W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (zob. motywy 211–212) Komisja wyjaśniła powody zastosowania wartości odniesienia GTA dla złomu aluminium zamiast wartości odniesienia dla wlewków aluminiowych. Ponieważ Donghai nie przedstawił żadnych nowych dowodów przemawiających przeciwko użyciu przez Komisję wartości z bazy danych GTA, Komisja odrzuciła ten argument i podtrzymała swoje ustalenia, o których mowa w motywach 211–212 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (86) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Donghai przedstawił również kilka argumentów dotyczących węgla bitumicznego.
- (87) Komisja wyjaśniła, że węgiel bitumiczny nie jest czynnikiem produkcji produktu objętego postępowaniem, w związku z czym nie ustalono żadnej wartości odniesienia dla węgla bitumicznego. W związku z tym zarzut ten został odrzucony.
- (88) Xiamen Xiashun i Donghai twierdzili również, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja wyraźnie stwierdziła, iż cenę jednego z surowców wykorzystywanych do produkcji ACF, wlewka aluminiowego, uznano za nieznieskształconą do celów art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, odnosząc się do faktu, że cena zakupu wlewków płaconą przez objętych próbą producentów eksportujących „nie była znacząco niższa w porównaniu z cenami na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych” ⁽¹³⁾. W związku z tym zdaniem stron Komisja powinna była wykorzystać cenę rzeczywistą zapłaconą przez producentów eksportujących za wlewki, a nie stosować wartość odniesienia skonstruowaną w oparciu o dane GTA.
- (89) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun powtórzył ten argument.
- (90) Komisja przypomniała, że obliczanie wartości normalnej i ocena odnosząca się do stosowania zasady niższego cła były różnymi analizami opartymi na różnych przepisach rozporządzenia podstawowego. Wnioski wyciągnięte zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) były oparte na szeregu czynników. Obejmują one ocenę potencjalnego wpływu co najmniej jednego elementu wymienionego w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, takiego jak np. polityka publiczna, ingerencja władz publicznych na rynkach, obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach itp. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju. Zgodnie z tym artykułem Komisja stwierdziła, że na sektor aluminium w ChRL miały potencjalny wpływ znaczące zakłócenia (motywy 143 i 169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), w związku z czym wartość normalną należało skonstruować na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia. Fakt, że średnia cena zakupu tego surowca w ChRL przez objętych próbą producentów eksportujących nie była znacząco niższa od ceny odniesienia w reprezentatywnym kraju, tj. średnio w przedziale [0–5 %], nie oznacza automatycznie, że można pozytywnie stwierdzić, iż koszty producentów eksportujących nie są zniekształcone. Zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego Komisja natomiast ocenia jedynie poziom cen konkretnego czynnika produkcji na rynku krajowym oraz to, czy poziom cen tego czynnika produkcji na rynku krajowym jest „znacznie niższy” od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych, co uzasadniałoby niestosowanie zasady niższego cła. To porównanie cen krajowych i międzynarodowych na podstawie art. 7 ust. 2a ma inny cel i kontekst niż obliczanie wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a tego rozporządzenia. W aktach sprawy nie było dowodów przemawiających za ustaleniem dotyczącym potwierdzenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie, że na cenę wlewków aluminiowych zakupionych przez co najmniej jednego producenta eksportującego nie miały wpływu znaczące zakłócenia, a zatem w tym kontekście uzasadnione było zastosowanie krajowych cen wlewków.

⁽¹²⁾ <https://www.crugroup.com/>

⁽¹³⁾ Motywy 382–383 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (91) Dlatego też Komisja utrzymywała, że wynik analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego nie wpłynął na wnioski sformułowane przez Komisję w motywach 143 i 169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (92) Donghai i Xiamen Xiashun argumentowali również, że Komisja nie powinna stosować należności celnych przywozowych w odniesieniu do materiałów, które producenci eksportujący sami wytwarzają lub nabywają w ChRL. Zdaniem Donghai zastosowanie tych należności było sprzeczne z powodem określonym w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jakim jest odtworzenie rzeczywistych kosztów, które poniosłoby hipotetyczne przedsiębiorstwo w kraju, którego gospodarka nie jest dotknięta znaczącymi zakłóceniami. Ustęp trzeci tego przepisu stanowi, że „ocena ta jest przeprowadzana oddzielnie dla każdego eksportera i producenta”. Według Donghai oznaczało to, że wartość normalna nie może być obliczana abstrakcyjnie, ale musi być oparta na konkretnej sytuacji przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Donghai odniósł się do wcześniejszej praktyki Komisji, w oparciu o którą celem art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego było „znalezienie, w potencjalnym kraju reprezentatywnym, wszystkich lub możliwie wielu odpowiednich i niezniekształconych czynników produkcji wykorzystywanych przez współpracujących producentów z Chin oraz niezniekształconych pośrednich kosztów produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku”⁽¹⁴⁾. W związku z tym Donghai uznał, że uwzględnienia należności celnych przywozowych w odniesieniu do surowców, które chińskie przedsiębiorstwa nabywają w swoim kraju, nie można uznać za odpowiednie w rozumieniu (i w kontekście) tego przepisu. Xiamen Xiashun twierdził również, że należności celne przywozowe miały na celu wyrównanie VAT, którego nie nakładają kraje wywozu, tak aby cena eksportowa była porównywalna z ceną krajową, do której ma zastosowanie VAT. Dlatego przy obliczaniu wartości normalnej nie należy dodawać należności celnych przywozowych.
- (93) Komisja przypomniała, że art. 2 ust. 6a umożliwia Komisji ustalenie wartości normalnej na podstawie niezniekształconych kosztów i cen w reprezentatywnym kraju, w tym przypadku w Turcji, jako przybliżonej wartości, jaką byłaby niezniekształcona cena w ChRL, gdyby nie występowały znaczące zakłócenia. Ponieważ producent turecki pozyskujący te materiały z zagranicy podlegałby należnościom celnym przywozowym, przy konstruowaniu wartości normalnej uwzględniono również należności celne przywozowe, aby odzwierciedlić cenę/koszt danego surowca płacone przez producenta w reprezentatywnym kraju, a tym samym uniknąć znaczących zakłóceń stwierdzonych w ChRL. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.1.3.2. Praca

- (94) Donghai twierdził, że Komisja powinna była zastosować miesięczne wskaźniki zamiast średniego (rocznego) wskaźnika cen producenta, nie uzasadniając jednak swojego twierdzenia i nie wyjaśniając, w jaki sposób miałyby to wpłynąć na obliczanie wartości normalnej. Zarzut Donghai został zatem odrzucony.

3.1.3.3. Energia elektryczna

- (95) Donghai twierdził, że aby ustalić wartość odniesienia dla energii elektrycznej, Komisja powinna była wykorzystać dane Eurostatu, które jej zdaniem były dokładniejsze niż tureckie dane krajowe wykorzystane przez Komisję, ponieważ nie obejmowały VAT i innych podatków podlegających zwrotowi.
- (96) Komisja przeanalizowała ten argument i stwierdziła, że dane Eurostatu dotyczące Turcji były w każdym przypadku oparte na danych otrzymanych z tureckich statystyk krajowych, choć przedstawione w inny sposób. Ponadto Komisja odliczyła już VAT od tureckich danych krajowych przy określaniu wskaźnika odniesienia dla energii elektrycznej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.1.3.4. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (97) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Donghai zasugerował, że Komisja powinna była wykorzystać dane dotyczące trzech dodatkowych przedsiębiorstw, które rzekomo również są producentami ACF, w celu ustalenia wartości odniesienia dla niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/915 z dnia 4 czerwca 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 146 z 5.6.2019, s. 63), motyw 122.

- (98) Po pierwsze, Donghai nie przedstawił żadnych dowodów na to, że dodatkowo wymienione przedsiębiorstwa produkowałyby ACF w OD. Po drugie, Donghai nie dostarczył żadnych dostępnych danych finansowych dla żadnego z tych przedsiębiorstw, a Komisja nie zidentyfikowała żadnych danych finansowych w odniesieniu do żadnego z trzech przedsiębiorstw wskazanych przez Donghai. W związku z tym odrzucono twierdzenie Donghai.

3.1.4. Czynniki produkcji i źródła informacji

- (99) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do Turcji zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki w procesie produkcji ACF

Czynnik produkcji	Kod towaru	Wartość nieznieskształcona	Jednostka miary
Surowce			
Wlewki aluminiowe	7601 10	12,73	CNY/KG
Płyta aluminiowa	7601 20 20	13,91	CNY/KG
Zapasy folii aluminiowej	7606 12 92	26,06	CNY/KG
Olej do walcowania („benzyna lakowa”)	2710 12 21	5,92	CNY/KG
Dodatki do oleju do walcowania	2710 12 21	5,92	CNY/KG
Złom aluminium	7602 00 19	11,01	CNY/KG
Praca			
Koszty pracy w przemyśle wytwórczym	Nie dotyczy	59,97	CNY/godzinę
Energia			
Energia elektryczna	Nie dotyczy	0,48–0,51 ⁽¹⁾	CNY/kWh

⁽¹⁾ W zależności od konsumpcji producenta i odpowiedniego zakresu zużycia.

3.1.5. Obliczanie wartości normalnej

- (100) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 224–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (101) Na etapie tymczasowym, a także po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Donghai powtórzył swoje twierdzenie, że powinien być traktowany, wraz z innymi podmiotami należącymi do tej samej grupy przedsiębiorstw („grupa Nanshan”), w sposób skonsolidowany, jeśli chodzi o obliczanie wartości normalnej. Dokładniej, według Donghai Komisja powinna rozważyć jedynie zastąpienie cen czynników produkcji, które grupa Nanshan kupowała na początku procesu produkcji od strony niepowiązanej, cenami odniesienia. W ten sposób Komisja uwzględniłaby wszystkie zniekształcone czynniki produkcji zakupione przez grupę. Przedsiębiorstwo to uznało, że chociaż przedsiębiorstwa należące do grupy Nanshan są odrębnymi podmiotami pod względem prawnym, stanowią część jednej jednostki z gospodarczego punktu widzenia, ponieważ (i) są kontrolowane przez ten sam podmiot i w ramach grupy istnieje znaczna zbieżność stanowisk zarówno w zarządzie, jak i na szczeblu kierowniczym, (ii) wszystkie przedsiębiorstwa są zlokalizowane w tym samym kompleksie przemysłowym oraz (iii) proces produkcji jest bardzo zintegrowany, a produkt jednego przedsiębiorstwa stanowi czynnik produkcji dla innych przedsiębiorstw. Ponadto niepowiązani klienci również postrzegają poszczególne przedsiębiorstwa jako jeden podmiot posiadający jedną stronę internetową, jedną markę i pojedynczy punkt kontaktowy. Donghai twierdził, że koncepcja jednego podmiotu gospodarczego nie jest ograniczona do prawa ochrony handlu, ale obejmuje również inne gałęzie prawa Unii (zwłaszcza prawo konkurencji). Ponadto decyzje dotyczące produkcji są podejmowane na poziomie grupy, a nie Donghai. Jego zdaniem ustalenia Komisji prowadzą do dyskryminacji, ponieważ pomija się w nich różnice między eksporterami objętymi próbą. Donghai starał się wykazać domniemaną dyskryminację poprzez porównanie w tym przypadku sposobu traktowania Xiamen Xiashun (producent o najniższym marginesie dumpingu produkujący ACF z wlewków aluminiowych w ramach tego samego podmiotu prawnego) w przeciwieństwie do grupy Nanshan.

- (102) Ponadto Donghai twierdził, że metodyka ta naruszała również przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w którym wspomniane są „stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju”. Zdaniem Donghai stosowne koszty produkcji nie były kosztami surowców pośrednich, lecz pierwszych surowców w łańcuchu produkcyjnym aluminium, mianowicie boksytu i węgla. Donghai stwierdził, że Komisja była upoważniona jedynie do pominięcia kosztów materiałów pochodzących od niepowiązanych dostawców.
- (103) Komisja dokonała przeglądu tego argumentu i dowodów znajdujących się w aktach sprawy. Nie przedstawiono jednak żadnych nowych argumentów, które mogłyby zaprzeczyć wnioskowi zawartemu w motywie 231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ustanowienie procesu produkcji w sposób skonsolidowany i przy użyciu czynników produkcji powiązanych producentów dla produktów rynku wyższego szczebla innych niż ACF, zaciemniłoby rzeczywistość przemysłową i gospodarczą podmiotów produkujących ACF. Ponadto zdaniem Komisji, gdyby okazało się, że ceny i koszty w Chinach są zniekształcone w przypadku produktu objętego postępowaniem oraz czynników wykorzystywanych do jego produkcji, ustalenia te miałyby również wpływ na czynniki produkcji wytwarzane przez przedsiębiorstwo powiązane w ramach grupy. W związku z tym te czynniki produkcji, niezależnie od tego, czy były pozyskiwane od powiązanego dostawcy, należy poddać korekcie w tym kontekście.
- (104) Ponadto Komisja nie uznała tej metody za dyskryminującą. Po pierwsze, Donghai porównuje traktowanie innego producenta do traktowania grupy Nanshan, pomijając fakt, że to wyłącznie Donghai (a nie cała grupa Nanshan) jest objęty obecnym dochodzeniem jako producent eksportujący. Metoda zastosowana przez Komisję odzwierciedla po prostu rzeczywistą strukturę indywidualnych producentów i ich procesy produkcji. W związku z tym „stosowne” koszty produkcji wspomniane w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego to koszty poniesione przez każdy podmiot prawny z osobna, na które to koszty jednakowo wpłynęły znaczące zakłócenia. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie podniesione przez Donghai.
- (105) Ponieważ Donghai nie przedstawił żadnych nowych dowodów uzasadniających twierdzenie, które mogłyby zmienić ocenę Komisji, Komisja potwierdziła swoje tymczasowe ustalenia i metodę obliczania wartości normalnej określone w motywach 224–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2. Cena eksportowa

- (106) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 232–235 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (107) Xiamen Xiashun zakwestionował dostosowanie kosztów związanych z opakowaniem zastosowane przez Komisję w odniesieniu do jego sprzedaży eksportowej. Twierdził on, że koszt opakowania jest już zawarty w kosztach ogólnych jego własnej produkcji i, jego zdaniem, podział kosztów ogólnych produkcji przedstawiony przez przedsiębiorstwo wyraźnie wskazuje na poszczególne materiały opakowaniowe. Dlatego też koszt związany z opakowaniem jest już zawarty w wartości normalnej i nie powinien być odliczany od ceny eksportowej.
- (108) Komisja dokonała przeglądu tego argumentu i dowodów znajdujących się w aktach sprawy. Zdaniem Komisji przedstawione elementy nie stanowią jednak wystarczającego dowodu. Nie ma wyraźnych dowodów na to, że wymienione materiały są rzeczywiście materiałami opakowaniowymi dla produktu objętego postępowaniem w momencie wysyłki do klientów, a dostarczone informacje nie pozwalają na oszacowanie ilości i wartości rzekomo użytych materiałów opakowaniowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (109) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun powtórzył ten argument. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że całkowity koszt pozycji dotyczących opakowania wymienionych w zestawieniu pośrednich kosztów produkcji przedstawionym przez przedsiębiorstwo, wyrażony jako odsetek kosztów produkcji, jest porównywalny z wartością korekty kosztów związanych z opakowaniem zastosowanej przez Komisję wobec jego sprzedaży eksportowej, co świadczy o podwójnym liczeniu.
- (110) Komisja nie zgodziła się z tą oceną. Po pierwsze, domniemany koszt związany z opakowaniem obliczony przez Xiamen Xiashun nie jest porównywalny z wartością korekty zastosowanej przez Komisję, tylko jest o 36 % niższy. Po drugie, jak przyznało samo przedsiębiorstwo, w przedstawionych informacjach nie zgłoszono żadnej ilości tych domniemanych materiałów opakowaniowych, na podstawie której Komisja mogłaby oszacować rozsądny wskaźnik konsumpcji i cenę jednostkową, ani też nie przedstawiono żadnych dodatkowych informacji wskazujących, że materiał ten faktycznie jest materiałem opakowaniowym używanym do wysyłki produktu objętego postępowaniem.

3.3. Oferty zobowiązań cenowych

- (111) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego złożył zobowiązanie cenowe: Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., wraz z powiązanym z nim przedsiębiorstwem handlowym Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.
- (112) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego oferty zobowiązań cenowych muszą być wystarczające do wyeliminowania szkodliwego skutku dumpingu, a ich przyjęcie nie może być uznawane za nierealistyczne. Komisja oceniła wspomnianą ofertę w świetle tych kryteriów i uznała, że jej przyjęcie byłoby nierealistyczne z następujących powodów.
- (113) Po pierwsze, przedsiębiorstwo produkuje i sprzedaje różne rodzaje produktów o znacznych różnicach w cenie. Rodzajów folii aluminiowej do dalszego przetwarzania nie można łatwo od siebie odróżnić w drodze kontroli fizycznej. W szczególności bardzo trudno byłoby ocenić grubość wyłącznie podczas kontroli fizycznej. Bez szczegółowej analizy laboratoryjnej organy celne nie byłyby w stanie ustalić, czy produkt przywożony odpowiada produktowi deklarowanemu. Po drugie, duża liczba rodzajów produktów pociąga za sobą wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji między poszczególnymi rodzajami produktów, ponieważ droższe rodzaje produktów mogą być błędnie zgłaszane jako tańsze rodzaje produktów również objęte zobowiązaniem. Sprawia to, że zobowiązanie jest niewykonalne, a tym samym nierealistyczne w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego. Po trzecie, Zhongji posiada dużo powiązanych przedsiębiorstw bezpośrednio zaangażowanych w produkcję lub sprzedaż produktu objętego dochodzeniem. Ponadto Zhongji sprzedaje produkt bezpośrednio i pośrednio. Taka złożona struktura grupy wiąże się z wysokim ryzykiem wzajemnej kompensacji. Komisja nie byłaby w stanie monitorować zgodności z zobowiązaniem dotyczącym sprzedaży pośredniej dokonywanej za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego w Hongkongu i być może za pośrednictwem innych przedsiębiorstw powiązanych ani nie byłaby w stanie zapewnić tej zgodności. Samo to sprawiłoby, że oferta byłaby nierealistyczna.
- (114) Komisja wysłała do wnioskodawcy pismo, w którym przedstawiła powyższe powody odrzucenia oferty zobowiązania cenowego.
- (115) W odpowiedzi na to pismo wnioskodawca przekazał uwagi. Uwagi te udostępniono zainteresowanym stronom w aktach sprawy.
- (116) Zhongji nie zgodził się z wnioskami Komisji, zgodnie z którymi duża liczba rodzajów produktów sprawia, że trudno jest je rozróżnić, i pociąga za sobą wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji. Zdaniem tego przedsiębiorstwa organy celne z łatwością mogą zidentyfikować te produkty oraz nie ma dużych różnic między cenami poszczególnych rodzajów produktów. Ponadto przedsiębiorstwo prowadziło wywóz wyłącznie rodzajów produktów opatrzonych pięcioma numerami kontrolnymi produktu.
- (117) Ponadto, jeżeli chodzi o złożoną strukturę grupy, Zhongji zaoferował, że zobowiąże się, iż będzie prowadził sprzedaż do Unii wyłącznie bezpośrednio za pośrednictwem Zhongji Lamination Materials Co., Ltd i nie będzie prowadził sprzedaży żadnego innego produktu tym samym klientom z Unii, którym sprzedaje produkt objęty dochodzeniem.
- (118) Komisja przeanalizowała ofertę i argumenty przedstawione przez to przedsiębiorstwo. Uwagi i proponowane zmiany nie doprowadziły jednak do usunięcia elementów powodujących, że oferta zobowiązań była niewykonalna.
- (119) Nawet jeżeli w wyniku zobowiązania Zhongji do wywozu wyłącznie produktów opatrzonych pięcioma numerami kontrolnymi produktu doszłoby do ograniczenia, ale nie wyeliminowania ryzyka wzajemnej kompensacji, to jednak oferta ta byłaby wysoce nierealistyczna do wykonania. Jak potwierdziło przedsiębiorstwo w przedstawionych uwagach, bez konkretnych narzędzi pomiarowych organy celne nie byłyby w stanie ustalić, czy produkt przywożony odpowiada produktowi deklarowanemu.

- (120) Z tego samego względu zobowiązanie Zhongji do niesprzedawania żadnego produktu innego niż produkt objęty dochodzeniem tym samym klientom w UE byłoby niezwykle trudne do wykonania. Ponadto przedsiębiorstwa powiązane z Zhongji prowadzą wywóz do UE innych produktów z aluminium, które również podlegają środkom antydumpingowym⁽¹⁵⁾, oraz obowiązują środki dotyczące produktów z aluminium objęte tym samym kodem CN co produkt objęty dochodzeniem⁽¹⁶⁾.
- (121) Komisja uznała zatem ofertę zobowiązania cenowego za niewykonalną, a tym samym za nierealistyczną w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego, dlatego odrzuciła tę ofertę.

3.4. Porównanie

- (122) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 236–241 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (123) Donghai uznał, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski przedsiębiorstw tureckich obejmują dodatki takie jak transport i ubezpieczenie. Dlatego też, zdaniem Donghai, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i w celu zapewnienia obiektywnego porównania Komisja powinna wprowadzić korekty.
- (124) Donghai nie przedstawił żadnych dowodów wykazujących, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski przedsiębiorstw tureckich obejmują transport i ubezpieczenie, a zatem że wartości te obejmują inne koszty niż takie same wartości uwzględnione w przypadku chińskich producentów eksportujących. W rezultacie Komisja uznała, że wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków zarówno przedsiębiorstw tureckich, jak i chińskich producentów eksportujących są na tym samym poziomie i umożliwiają obiektywne porównanie.
- (125) Ponadto Donghai zakwestionował walutę i odpowiednią stopę procentową zastosowaną do korekty kosztów kredytu. Zdaniem przedsiębiorstwa należało zastosować walutę z faktury. Ponieważ przedsiębiorstwo prowadziło swoje rachunki bankowe (i w związku z tym koszt kredytu od przychodzącego kapitału) w walutach innych niż waluta z faktury, Komisja obliczyła jednak koszt kredytu na podstawie waluty księgowej. W związku z tym stwierdzenie to nie zostało przyjęte.
- (126) Donghai powtórzył ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, twierdząc, że Komisja zastosowała już walutę z faktury dla stóp procentowych w jednej z poprzednich spraw.
- (127) Komisja utrzymuje, że jej zdaniem podejście, które zastosowała, stanowi właściwą i uzasadnioną metodykę, szczególnie że oba podejścia dają podobne wyniki. W związku z tym zarzut ten został odrzucony.
- (128) Xiamen Xiashun zakwestionował dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), określone w motywach 240 i 241, w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego Daching, oraz powtórzył ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Zdaniem Xiamen Xiashun argumenty przedstawione przez Komisję w motywie 240 nie stanowią wystarczającego dowodu, aby odrzucić istnienie jednej jednostki gospodarczej. Xiamen twierdził, że fakt, iż przedsiębiorstwo handlowe nie było zlokalizowane na terenie zakładu producenta ani w jego pobliżu oraz że zysk własny przedsiębiorstwa handlowego pokrywał jego wydatki biurowe, nie jest wystarczającym powodem do odrzucenia istnienia jednej jednostki gospodarczej, natomiast fakt, że przedsiębiorstwo handlowe działało również jako podmiot nabywający niektóre materiały dodatkowe dla grupy, raczej wzmacnia niż osłabia twierdzenie przedsiębiorstwa.
- (129) Ponadto Xiamen twierdził, że fakt, iż powiązane przedsiębiorstwo handlowe negocjuje warunki rabatu stosowane w odniesieniu do ogólnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem grupie przedsiębiorstw w UE, nawet jeżeli część sprzedaży (do określonego podmiotu prawnego) jest dokonywana bezpośrednio przez Xiamen, potwierdza jego twierdzenie, że te dwa przedsiębiorstwa działają jako jedna jednostka gospodarcza.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 359 z 11.10.2021, s. 6).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2384 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 63).

- (130) Zdaniem Komisji łączne występowanie elementów wymienionych w motywie 240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyraźnie wskazuje, że funkcje przedsiębiorstwa Daching są podobne do funkcji przedstawiciela.
- (131) Ponadto fakt, że Daching indywidualnie negocjował rabat na sprzedaż dla konkretnego klienta, wzmacnia argument, że działa on raczej jako przedstawiciel niż wewnętrzny dział sprzedaży. Ponadto Xiamen Xiashun sam posiada w pełni funkcjonalny dział eksportu, który składał zamówienia na produkcję, organizował i realizował wysyłkę do klientów unijnych, w tym wszystkie dokumenty przewozowe produktu końcowego, a także zajmował się wywozową odprawą celną i przygotowywał dokumenty sprzedaży dla co najmniej [20–30 %] sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do UE. Dlatego też Komisja stwierdziła, że powiązanego przedsiębiorstwa handlowego nie można uznać za wewnętrzny dział sprzedaży, a te dwa przedsiębiorstwa nie stanowią jednej jednostki gospodarczej.
- (132) W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.5. Marginesy dumpingu

- (133) Donghai twierdził, że Komisja uznała błędne zadeklarowane wartości CIF użyte jako mianownik do obliczenia marginesu dumpingu dla jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego Nanshan Europe, ponieważ obliczyła wartość dla większości transakcji, zamiast użyć danych dostarczonych przez przedsiębiorstwo. Ponadto Komisja wykorzystała zysk importera niepowiązanego zamiast rzeczywistego zysku Nanshan Europe do obliczenia zadeklarowanej wartości CIF. Argument ten został częściowo przyjęty: wszystkie transakcje na warunkach dostawy CIF, jak również wszystkie transakcje, dla których dostarczono dokumentację potwierdzającą zadeklarowaną wartość, zostały przejęte zgodnie ze zgłoszeniem przedsiębiorstwa. W przypadku pozostałych transakcji zadeklarowana wartość CIF pozostaje wartością obliczoną, aczkolwiek opartą na rzeczywistym zysku powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.
- (134) Ze względu na fakt, że Komisja zaakceptowała niektóre uwagi zainteresowanych stron przedstawione po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, ponownie obliczyła odpowiednio marginesy dumpingu.
- (135) Jak wyjaśniono w motywie 246 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki. W związku z tym Komisja uznała za stosowne ustalenie ogólnokrajowego marginesu dumpingu mającego zastosowanie do wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą, mianowicie przedsiębiorstwa Donghai. Ustalony w ten sposób margines dumpingu wynosił 98,5 %.
- (136) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	98,5 %
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	69,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	98,5 %

- (137) Obliczenia indywidualnych marginesów dumpingu, w tym korekty i dostosowania dokonane w następstwie uwag przedstawionych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zostały ujawnione producentom eksportującym objętym próbą w ramach procesu ujawniania odnoszącego się do danego przedsiębiorstwa.

4. SZKODA

4.1. Określenie właściwego rynku unijnego

- (138) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal powtórzył żądanie, zgłoszone już po wszczęciu dochodzenia, dotyczące niezależnego gromadzenia i analizowania przez Komisję danych dotyczących wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej.

- (139) Poza uwagą ogólną, Manreal nie uzasadnił, w jaki sposób dane zgromadzone przez Komisję w odniesieniu do rynku sprzedaży wewnętrznej nie są wiarygodne. Komisja odrzuciła zatem argument o zebranie dalszych danych dotyczących rynku sprzedaży wewnętrznej i odsyła do danych przedstawionych w tabeli 2 poniżej. Wobec braku dalszych argumentów Komisja potwierdziła tymczasowy wniosek zawarty w motywie 253 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (140) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu antydumpingowym, makrokwestionariuszu oraz na podstawie danych Eurostatu dotyczących przywozu.
- (141) W okresie badanym konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób: Komisja ponownie ujawnia tabelę konsumpcji w Unii, ponieważ poprawiono zaokrąglenie dwóch liczb:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	201 281	201 696	191 084	189 149
<i>Indeks</i>	100	100	95	94
Rynek sprzedaży wewnętrznej	27 209	27 340	28 727	29 128
<i>Indeks</i>	100	100	106	107
Wolny rynek	174 073	174 356	162 358	160 021
<i>Indeks</i>	100	100	93	92

Źródło: Producenci unijni objęci i nieobjęci próbą, a także Eurostat.

4.3. Twierdzenia dotyczące przywozu z Chin

- (142) Jiangsu Zhongji i Donghai twierdzili, że powinien istnieć poziom dostosowania handlu w obliczeniach podjęcia cenowego i zaniżania cen dla chińskich producentów sprzedających niepowiązanym dystrybutorom, ponieważ ceny dla niepowiązanych dystrybutorów są rzekomo niższe niż ceny dla użytkowników końcowych, ponieważ dystrybutorzy dodają marżę.
- (143) Żaden z producentów eksportujących nie przedstawił żadnych dowodów, takich jak umowy z użytkownikami lub dystrybutorami, które uzasadniałyby twierdzenie, że funkcja dystrybutorów lub użytkowników wpływa na porównywalność cen. Komisja dokonała dalszej oceny tych twierdzeń, wykorzystując zweryfikowane dane dotyczące wszystkich transakcji sprzedaży eksportowej do Unii, przedstawione przez Jiangsu Zhongji i Donghai w OD.
- (144) W przypadku Jiangsu Zhongji dane wykazały, że w gronie jego klientów wszyscy niezależni dystrybutorzy stale zawierają umowy na większe ilości niż wszyscy użytkownicy. Największy niezależny dystrybutor w ujęciu realnym kupował znacznie większe ilości niż największy klient w kategorii użytkowników. Ogólną zasadą biznesową jest to, że zawieranie umów na duże ilości zwiększa siłę przetargową i pozwala na negocjowanie niższych cen. Ponadto Jiangsu Zhongji nie był konsekwentny w przypisywaniu kanałów sprzedaży do transakcji w swoich danych, wskazując tego samego klienta zarówno jako użytkownika końcowego, jak i dystrybutora w przypadku różnych transakcji. Korelacja między wielkością sprzedaży a cenami oraz niespójne przyporządkowanie kanałów sprzedaży nie pozwalają zatem na wyciągnięcie wniosku, że oprócz wielkości sprzedaży również inne kanały miały decydujący wpływ na cenę.
- (145) Na tej podstawie argumenty te odrzucono jako nieuzasadnione w ramach ujawnienia ostatecznych ustaleń.

- (146) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Jiangsu Zhongji przedłożył dwie przykładowe umowy (jedną z dystrybutorem, a drugą z użytkownikiem końcowym). Jiangsu Zhongji przyznał się również do niespójności w przypisywaniu różnych kanałów sprzedaży tym samym klientom, stwierdzając, że był to błąd pisarski. W następstwie tych uwag Komisja dokładnie zbadała przedłożone dane, ale potwierdziła wnioski przedstawione w motywie (150). W szczególności większość sprzedaży została sprzedana po wyższej średniej cenie dystrybutorom w porównaniu z producentami. W związku z tym twierdzenie to uznano za nieuzasadnione.
- (147) W odniesieniu do podobnych twierdzeń Donghai, Komisja przypadkowo błędnie przypisała pewne fakty Donghai w ostatecznym ujawnieniu. W związku z uwagami Donghai na temat ostatecznego ujawnienia Komisja ponownie oceniła twierdzenia Donghai. Donghai powtórzył swoje żądanie skorygowania w górę cen eksportowych grupy Nanshan w odniesieniu do sprzedaży dystrybutorom, aby odzwierciedlić różnice w poziomie handlu, i przedstawił przykłady, w których ceny dla użytkowników były wyższe niż ceny dla dystrybutorów w przypadku zamówień o porównywalnej wielkości. Donghai przedstawił również dwie przykładowe umowy (jedną z dystrybutorem i jedną z użytkownikiem końcowym). Komisja dokładnie zbadała przedłożone dane i doszła do następujących wniosków.
- (148) Po pierwsze, dwie dostarczone umowy stanowią jedynie pojedynczy zestaw umów wybranych przez przedsiębiorstwo i dlatego nie mogą wykazać stałych różnic cenowych pomiędzy kanałami sprzedaży. Ponadto przykładowe umowy dotyczyły różnych numerów kontrolnych produktu, a zatem nie były w pełni porównywalne.
- (149) Po drugie, szczegółowy wykaz sprzedaży dostarczony przez Donghai nie był spójny, ponieważ dwóch kluczowych klientów zostało sklasyfikowanych zarówno jako użytkownicy końcowi, jak i dystrybutorzy. Dotyczyło to znacznej części sprzedaży.
- (150) Po trzecie, na 15 produktów opatrzonych numerem kontrolnym i wywiezionych przez Donghai do Unii, 9 sprzedano zarówno użytkownikom końcowym, jak i dystrybutorom. W ramach czterech produktów opatrzonego numerem kontrolnym ceny sprzedaży dla kilku indywidualnych użytkowników końcowych były niższe od kilku cen sprzedaży dla indywidualnych dystrybutorów. Innymi słowy, wśród sprzedaży tego samego produktu opatrzonego numerem kontrolnym ceny dla użytkowników końcowych nie były konsekwentnie niższe od cen dla dystrybutorów. W przypadku jednego produktu opatrzonego numerem kontrolnym nawet średnia cena dla dystrybutorów była wyższa niż dla użytkowników końcowych, a ogólnie średnia procentowa różnica cen między użytkownikami końcowymi a dystrybutorami w odniesieniu do numeru kontrolnego produktu nie była stała, lecz ulegała znacznym zmianom.
- (151) Na podstawie powyższego Komisja nie stwierdziła, że ceny Donghai wykazywały stałą i wymierną różnicę w cenach produktów sprzedawanych użytkownikom końcowym i dystrybutorom. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (152) Komisja potwierdziła zatem marginesy podcięcia cenowego od 3,3 % do 13,7 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii. Ustalony średni ważony margines podcięcia cenowego wyniósł 10,3 %.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Wskaźniki mikroekonomiczne – koszty pracy

- (153) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal zwrócił się do Komisji o dalsze zbadanie wzrostu kosztów produkcji skarżących, w szczególności kosztów pracy.
- (154) Komisja rzeczywiście dokładnie oceniła i zweryfikowała koszty, a w szczególności koszty pracy poniesione przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja wyjaśniła w motywie 329 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wzrost w OD wynikał głównie z restrukturyzacji jednego z producentów objętych próbą, która spowodowała wyższe koszty pracy. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument o przeprowadzenie dalszego dochodzenia.

4.4.2. Twierdzenie o braku szkody w okresie odniesienia

- (155) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal twierdził, że szkoda nie wystąpi, ponieważ konsumpcja ACF oraz produkcja ACF w Unii, sprzedaż przemysłu Unii i udział w rynku skarżących są stabilne lub tylko nieznacznie zmniejszone w okresie odniesienia (od drugiego kwartału 2019 r. do pierwszego kwartału 2020 r.), jak określili skarżący.

- (156) Wbrew temu, co twierdził Manreal, okres odniesienia do analizy szkody nie jest ograniczony do porównania w ramach rocznego okresu od drugiego kwartału 2019 r. do pierwszego kwartału 2020 r. opisanego przez Manreal. Jak wskazano w motywie 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”). Komisja odrzuciła zatem twierdzenie Manreal.

4.4.3. Twierdzenie dotyczące niedokładnej oceny z powodu użycia ton

- (157) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal twierdził, że dane dostarczone przez skarżących i wykorzystane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych są niedokładne, ponieważ wartości podawano w tonach bez rozróżnienia na średnią mikronową. Według Manreal miałyby to wpływ na analizę konsumpcji ACF w Unii, wielkości przywozu z ChRL, wielkości produkcji ACF, mocy produkcyjnych ACF, całkowitej wielkości sprzedaży na rynku unijnym, sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej, sprzedaży na wolnym rynku, poziomowi zapasów producentów unijnych, wielkości przywozu z innych państw trzecich oraz wielkości wywozu producentów unijnych.
- (158) Manreal oparł swój argument na tendencji rynkowej do zmniejszania grubości folii, co prowadzi do zmniejszenia wagi ACF na m2. Zgodnie z tym rozumowaniem w 2019 r. mogło zostać wyprodukowanych i sprzedanych więcej m² niż w 2018 r., nawet jeśli dane liczbowe w tonach wskazują na spadek. Spowodowało to rzekomo niedokładności w analizie tendencji. Manreal twierdził ponadto, że wniosek Komisji, iż tendencja do przechodzenia na cieńszą folię dotyczy wszystkich producentów w równym stopniu, jest nieprawidłowy, ponieważ grubość folii produkowanej przez każdego producenta jest określana przez jego klientów.
- (159) Manreal zwrócił się do Komisji o zebranie danych na temat szkody w UE, które uwzględniałyby mikrony.
- (160) W odniesieniu do wiarygodności skargi, w motywach 17 i 18 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono już, że tendencja do stosowania cieńszych folii ACF nie sprawia, że dane podane w tonach są niewiarygodne, ponieważ są one również uzupełnione danymi dotyczącymi udziału w rynku, a tendencja do przechodzenia na cieńszą folię wpływa w równym stopniu na wszystkich producentów.
- (161) W odniesieniu do analizy Komisji, zastosowanie ton jako środka nie doprowadziło do niedokładnej oceny. Chociaż prawdą jest, że zmniejszenie grubości zmniejsza wagę na m², Manreal nie twierdził, że tendencja do stosowania cieńszych grubości ma inny wpływ na producentów unijnych i chińskich eksporterów. W szczególności Manreal nie twierdził, że malejący udział w rynku producentów unijnych jest związany z produkcją cieńszych folii.
- (162) W odniesieniu do twierdzenia Manreal, przedstawionego w motywie 17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że tendencja do przechodzenia na cieńsze ACF mogła spowodować nieścisłości w analizie Komisji, Komisja wyjaśniła, że tendencja do przechodzenia na cieńsze folie ma wpływ zarówno na producentów unijnych, jak i na producentów z ChRL konkurujących o klientów zgłaszających zapotrzebowanie na cieńsze folie. Jak jednak wskazano w motywie 124, Manreal nie twierdził, że tendencja ta ma większy wpływ na sprzedaż w tonach dokonywaną przez producentów unijnych niż na sprzedaż w tonach dokonywaną przez producentów eksportujących. Byłoby to również sprzeczne z twierdzeniem Manreal, że użytkownicy woleliby kupować cieńsze ACF od producentów z ChRL, ponieważ zapewniłoby oni wyższą jakość cieńszych folii.
- (163) Ponadto tendencja do stosowania cieńszych folii jest tendencją długoterminową. Żaden z użytkowników nie twierdził, że w okresie badanym nastąpiła znacząca zmiana na całym rynku; podczas weryfikacji u producentów unijnych Komisja uzyskała potwierdzenie, że jest to proces powolny, co można zaobserwować na etapie testowania ACF<6. Ponadto kilku użytkowników twierdziło, że chińscy producenci produkują obecnie więcej wyrobów o cieńszej grubości niż producenci unijni. Oznaczałoby to, że w przypadku zwiększonego popytu na cieńsze ACF, ostatnie dane dotyczące wywozu z ChRL w tonach zaniżałyby ich produkcję mierzoną w m² w porównaniu z produkcją unijną. Dlatego też tendencja do stosowania mniejszych grubości w żadnym wypadku nie zniekształciła porównania na korzyść przemysłu Unii. Ponadto większość danych dotyczących przywozu, na których opiera się Komisja, takich jak dane z banków danych i od organów celnych, mierzy się w tonach.

4.4.4. Koszty związane z produkcją na zlecenie

- (164) W następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Zhongji zauważył, że producent unijny zleca w swoim procesie produkcji usługi powiązanym podwykonawcom i zwrócił się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób takie koszty są uwzględniane przy obliczaniu ceny docelowej i czy wymagane jest wyłączenie zysków osiągniętych przez powiązanego dostawcę.
- (165) Komisja sprawdziła, że w takim przypadku surowiec i przetworzony półprodukt były własnością producenta. Podwykonawca pobierał opłatę za przekształcenie odzwierciedlającą jedynie poniesiony przez niego koszt produkcji. Tę opłatę za przekształcenie zaksięgowano następnie jako koszt produkcji u producenta. Komisja odrzuciła zatem wszelkie domniemane twierdzenia, że koszty produkcji mogły zostać zawyżone przez opłaty za produkcję na zlecenie, ponieważ za taką produkcję pobierano jedynie koszt rzeczywisty.

4.4.5. Twierdzenie dotyczące wiarygodności wykorzystanych danych

- (166) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal zwrócił się do Komisji o niezależne zgromadzenie bardziej wiarygodnych danych dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych, przywozu, wywozu oraz konsumpcji ACF w UE, a także o dokonanie rozróżnienia między ACF a AHF. Manreal zasugerował analizę przywozu ACF z Chin w oparciu o bazę danych Comext Eurostatu lub inne informacje będące w posiadaniu DG ds. Podatków i Unii Celnej lub, jako alternatywę, poprzez zebranie informacji od niewnoszących zastrzeżeń unijnych producentów ACF i importerów niepowiązanych.
- (167) Manreal nie uzasadnił, w jaki sposób dane zebrane i zweryfikowane przez Komisję są niewiarygodne. Jak opisano w ujawnieniu tymczasowych ustaleń, Komisja wykorzystała dane z bazy danych Comext Eurostatu i rzeczywiście dokonała rozróżnienia od AHF, ponieważ istniejące kody TARIC były już przewidziane dla tego rozróżnienia, oraz zebrała dane od wszystkich współpracujących producentów unijnych i importerów niepowiązanych wyłącznie w odniesieniu do ACF, jak określono w dochodzeniu. Komisja odrzuca zatem twierdzenie, że zgromadzone dane są niewiarygodne lub że zaniechała gromadzenia wiarygodnych danych.
- (168) Manreal zaapelował ponadto do Komisji, aby ta zwróciła się do przedsiębiorstw powiązanych ze skarżącymi o przedstawienie ich własnych danych dotyczących szkody (np. sprzedaży, cen, kosztów produkcji i rentowności) w celu uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (169) Jak wskazano w motywach od 26 do 28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w tym przypadku Komisja dokonała doboru próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Wspomniana próba obejmowała trzy przedsiębiorstwa. Manreal nie uzasadnił, dlaczego próba ta nie jest reprezentatywna dla przemysłu Unii pod względem sprzedaży, cen, kosztów produkcji i rentowności. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.

4.4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (170) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Komisja stwierdziła zatem, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ pozostałych czynników

5.1.1. Konsumpcja

- (171) Xiamen Xiashun twierdził, że poważny spadek konsumpcji ACF mógł być źródłem szkody dla przemysłu Unii. Xiamen Xiashun twierdził, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie uwzględniono należycie tego spadku i nie oceniono dokładnie jego wpływu na inne wskaźniki. W szczególności Xiamen Xiashun twierdził, że spadek produkcji i sprzedaży jest w dużym stopniu związany ze spadkiem konsumpcji. Przedsiębiorstwo argumentowało dalej, że wzrost przywozu z Chin jest mniejszy niż spadek konsumpcji. Xiamen Xiashun twierdził, że spadek konsumpcji jest przynajmniej częściowo spowodowany wytycznymi dotyczącymi gospodarki o obiegu zamkniętym.

Przedsiębiorstwo twierdziło również, że średnia miesięczna wielkość przywozu ACF z Chin zmniejszyła się o nie mniej niż 21 % między OD a okresem od listopada 2020 r. do marca 2021 r.

- (172) W przeciwieństwie do tego, co twierdził Xiamen Xiashun, w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych uwzględniono spadek konsumpcji. Jak wskazano w motywie 258 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, konsumpcja w Unii zmniejszyła się w 2019 r. i w OD. Niemniej jednak przywóz z ChRL rósł w całym okresie badanym, podczas gdy konsumpcja spadała. Nie świadczy to o tym, że spadek konsumpcji jest główną przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii. Jeśli chodzi o spadek przywozu po OD, Komisja zauważyła, że okresami odniesienia dla analizy szkody i związku przyczynowego są OD i okres badany. Twierdzenie, że przywóz zmniejszył się po OD, nie jest zatem istotne.
- (173) Xiamen Xiashun twierdził ponadto, że spadek produkcji i sprzedaży przemysłu Unii jest w dużym stopniu związany ze spadkiem konsumpcji w okresie badanym i jest jego wynikiem.
- (174) Xiamen Xiashun nie przedstawił żadnego wiarygodnego wyjaśnienia, dlaczego spadek konsumpcji miałby być w znacznym stopniu powiązany ze spadkiem sprzedaży producentów unijnych o 15 % (16 % w 2019 r.), podczas gdy przywóz z ChRL wzrósł o 21 % (27 % w 2019 r.), jak wskazano w motywie 262 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun stwierdził, że ich wyjaśnienie jest wiarygodne i że Komisja go nie uwzględniła. Komisja szczegółowo przeanalizowała to twierdzenie w motywach (168) do (169) powyżej i, w przypadku braku dalszych informacji od Xiamen Xiashun, potwierdza swoje wnioski.
- (175) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Xiamen Xiashun twierdził również, że a) producenci unijni nie są w stanie dostarczać pełnego asortymentu ACF wymaganego przez użytkowników, koncentrując się w mniejszym stopniu na cieńszych foliach i niektórych wymiarach, b) przemysł Unii nie poczynił inwestycji oraz c) przemysł Unii nie posiada mocy produkcyjnych.
- (176) Komisja sprawdziła, że producenci unijni są w stanie dostarczyć pełen asortyment ACF wymagany przez użytkowników, w tym cienkie folie. Komisja przeanalizowała również w motywie 321 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że niektóre ambitne inwestycje producentów unijnych objętych próbą zostały wstrzymane, ale było to wynikiem sytuacji szkodliwej dla przemysłu Unii, a nie jej przyczyną. Ponadto Komisja szczegółowo przeanalizowała zdolność przemysłu Unii do produkcji cienkich folii ACF < 6. W związku z tym argumenty zostały odrzucone.

5.1.2. Pandemia COVID-19

- (177) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Zhongji zadał szereg pytań dotyczących hipotetycznej sytuacji, w której nie doszłoby do zamknięcia fabryk, nieobecności pracowników, opóźnień w dostawach surowców, opóźnień w dostawach produktów końcowych lub zakłóceń w transporcie spowodowanych pandemią COVID-19. Komisja rozumie to jako argument podający w wątpliwość, czy pandemia COVID-19 nie spowodowała szkody.
- (178) Komisja przeanalizowała już w motywach od 317 do 319 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, czy pandemia COVID-19 nie spowodowała szkody dla przemysłu Unii. Komisja z należytą starannością zbadała skutki pandemii COVID-19, analizując i sprawdzając dane dostarczone przez producentów unijnych, i stwierdziła, że nie wystąpiły zakłócenia spowodowane ograniczeniami związanymi z COVID-19, które przyczyniłyby się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie, że pandemia COVID-19 przyczyniła się do powstania szkody.

5.1.3. Brak inwestycji

- (179) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal twierdził, że użytkownicy unijni kupują chińskie ACF głównie ze względu na ich wyższą jakość, a nie cenę. Różnica w jakości między chińskimi ACF a ACF produkowanymi w Unii jest spowodowana brakiem inwestycji ze strony przemysłu Unii. Ten argument Manreal został już jednak rozpatrzony w motywie 348 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (180) Konsorcjum importerów twierdziło, że w motywach 295, 300, 321 i 322 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych pośrednio potwierdzono brak inwestycji i stwierdzono, że producenci unijni pozostają w tyle pod względem rozwoju technologicznego i zdolności do dostarczania ACF w wymaganej ilości i jakości handlowej. Konsorcjum nie dostarczyło jednak żadnych nowych dowodów.
- (181) Komisja odnosi się do swojego wniosku zawartego w motywie 321 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym niektóre ambitne inwestycje producentów unijnych objętych próbą zostały wstrzymane, ale było to wynikiem sytuacji szkodliwej dla przemysłu Unii, a nie jej przyczyną. Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że ograniczone inwestycje nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (182) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń konsorcjum importerów stwierdziło, że Komisja powtórzyła swoje wnioski z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nie dostarczając dowodów, które mogłyby obalić argument konsorcjum, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii wynikała z braku inwestycji, co spowodowało niemożność dostarczania cienkiej folii. Konsorcjum twierdziło, że chociaż dostarczyło wszystkie dowody, które mogło w uzasadniony sposób zgromadzić, to do Komisji należy sprawdzenie prawdziwości tych twierdzeń oraz, w razie potrzeby, dalsze zbadanie tych kwestii poprzez zwrócenie się do producentów unijnych o dodatkowe informacje. Brak inwestycji w nowe maszyny i technologie spowodował, że linie produkcyjne producentów unijnych stały się przestarzałe, ponieważ zdecydowana większość zakładów produkujących folię aluminiową w UE ma ponad 20 lat.
- (183) W przeciwieństwie do tego, co twierdziło konsorcjum, Komisja zweryfikowała wyniki testów jakościowych dotyczących konkretnie ACF<6 podczas zdalnych kontroli krzyżowych w odniesieniu do objętych próbą producentów unijnych, ponieważ konsorcjum twierdziło, że problemy z jakością dotyczyły cieńszych folii. Komisja przyznała, że niektóre inwestycje zostały wstrzymane, ale zweryfikowała również inwestycje poczynione w istniejących parkach maszynowych i wynikające z nich testy jakości. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie, że nie podjęła koniecznych działań, aby ocenić twierdzenia konsorcjum na podstawie dostarczonych dowodów.

5.1.4. Restrukturyzacja przemysłu unijnego

- (184) Xiamen Xiashun twierdził, że restrukturyzacji jednego z producentów unijnych objętych próbą nie można przypisać przywozowi z Chin.
- (185) Jak wspomniano w motywie 288 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, koszty restrukturyzacji jednego z objętych próbą producentów unijnych w drugiej połowie OD faktycznie mogły mieć wpływ na niektóre wskaźniki, np. koszty produkcji, koszty pracy i rentowność. Dlatego też w motywach 260–261, 263 i 268 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja przeanalizowała również obraz szkody z pominięciem tych kosztów. Także w przypadku nieuwzględnienia tych elementów kosztów jasne jest, że przemysł Unii poniósł szkodę w całym okresie badanym. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone już w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Komisja podtrzymała tę ocenę, stwierdzając, że restrukturyzacja przemysłu Unii nie przyczyniła się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.1.5. Wysokie płace i koszty energii

- (186) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal zwrócił się do Komisji o ponowną ocenę zakresu, w jakim koszty zatrudnienia i pracy oraz wysokie ceny energii spowodowały spadek rentowności przemysłu Unii. Manreal twierdził, że wyższe koszty pracy doprowadziły do spadku marży zysku, co Komisja fałszywie przypisała presji cenowej związanej z chińską ACF.
- (187) Komisja odniosła się już do tego zarzutu w motywach 329 i 330 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Manreal nie dostarczył żadnych nowych dowodów. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje wnioski.

5.1.6. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (188) Manreal zwrócił się do Komisji o zbadanie, czy producenci unijni byli w stanie skorzystać z nowych rynków otwartych dla nich w wyniku środków przyjętych w innych jurysdykcjach.
- (189) Komisja przeanalizowała wywóz przemysłu Unii do wszystkich państw trzecich w motywach od 337 do 340 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Manreal nie uzasadnił, jakie dodatkowe dane powinna zgromadzić Komisja, ani w jaki sposób miałyby one wpłynąć na wniosek, że wyniki eksportowe przemysłu Unii nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.1.7. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (190) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Komisja stwierdziła zatem, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a inne czynniki, rozpatrywane indywidualnie lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu Unii i dostawców

- (191) Wobec braku jakichkolwiek uwag Komisja potwierdziła w motywie 346 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wprowadzenie środków leży w interesie przemysłu Unii i jego dostawców wyższego szczebla.

6.2. Interes użytkowników

- (192) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilku użytkowników powtórzyło szereg swoich wcześniejszych argumentów. Użytkownicy twierdzili, że:
- przemysł Unii nie zapewniłby takiej samej jakości i wymiarów jak producenci chińscy,
 - środki doprowadziłyby do zakłóceń w łańcuchu dostaw,
 - środki zagroziłyby konkurencyjności przemysłu przetwórczego,
 - środki byłyby sprzeczne z ekologicznymi celami Unii, ponieważ uniemożliwiałyby stosowanie wysokiej jakości cieńszej folii ACF,
 - Komisja nie powinna odrzucać pomocy państwa jako alternatywy dla cel antydumpingowych.
- (193) Komisja rozważyła już to twierdzenie w sekcji 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdziła, że nie ma istotnych powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków tymczasowych nie leży w interesie Unii. W odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych Komisja uwzględniła te zarzuty, wraz z dodatkowymi zarzutami zgłoszonymi po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ważąc interes Unii poniżej, w sekcji 6.4.
- (194) W następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Manreal argumentował dalej, że środki nie przyniosą korzyści producentom unijnym. Przyniosłyby natomiast korzyści producentom ACF w Turcji, Tajlandii, Brazylii lub Rosji, ponieważ użytkownicy kupowaliby od tych państw zamiast od producentów unijnych.
- (195) Manreal nie uzasadnił jednak, dlaczego producenci unijni nie byłoby w stanie konkurować z producentami z innych państw na sprawiedliwych warunkach.
- (196) Ponadto Manreal argumentował, że w przypadku gdy użytkownicy przerzuciliby koszty na swoich klientów, zagroziłoby to konkurencyjności ich klientów. Przedsiębiorstwo nie uzasadniło jednak tego twierdzenia w sposób bardziej szczegółowy, poza przedstawieniem tej ogólnej uwagi.

- (197) Manreal argumentował ponadto, że w motywie 354 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wskazała, że wprowadzić środki na rzecz producentów zintegrowanych. Komisja została poproszona o zbadanie prawdopodobnych skutków środków „w zakresie uczciwej konkurencji w UE”.
- (198) Jest to błędna interpretacja rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ Komisja stwierdziła jedynie, że niewprowadzenie środków faworyzowałoby użytkowników niezintegrowanych, ponieważ w przypadku braku środków mogliby oni nabywać ACF po cenach dumpingowych, podczas gdy użytkownicy zintegrowani produkujący ACF w Unii nie korzystaliby z tej nienależnej korzyści. W odniesieniu do wniosku przedsiębiorstwa Manreal o zbadanie prawdopodobnych skutków środków „w zakresie uczciwej konkurencji w UE” Komisja rozumie, że Manreal nie twierdzi, iż cła stanowiłyby nieuczciwą przewagę konkurencyjną dla zintegrowanych producentów unijnych w stosunku do przedsiębiorstw niezintegrowanych. Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego potrzeba wyeliminowania skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz przywrócenia efektywnej konkurencji jest szczególnie uwzględniana w ocenie interesu Unii dokonywanej przez Komisję.
- (199) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Manreal twierdził ponadto, że Komisja naruszyła jego prawo do obrony, ponieważ Manreal nie miał dostępu do analizy, o której mowa w motywie 348 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (200) Komisja jest zobowiązana do ochrony poufnych informacji handlowych stron, równoważąc dostęp do tych informacji z interesem innych stron w zakresie wykonywania ich praw. Szczegółową analizę jakości produktów pochodzących od różnych dostawców z ChRL i Unii w ciągu wielu lat można słusznie uznać za tajemnicę handlową, która nie jest udostępniana konkurentom. Brak dostępu do tajemnic handlowych nie spowodował zatem naruszenia prawa do obrony przedsiębiorstwa Manreal.
- (201) Zdaniem dwóch przedsiębiorstw, Gascogne i Manreal, stwierdzenie Komisji w motywie 356 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, iż użytkownicy nie mają wspólnego interesu przemawiającego za niewprowadzaniem środków jest nieprawidłowe, ponieważ wszystkie uwagi przedstawione przez użytkowników były przeciwne środkom.
- (202) W swojej ocenie Komisja może również oprzeć się na poufnych danych przedstawionych przez użytkowników w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Z danych tych wynika, że jest dwóch użytkowników, którzy kupują duży odsetek ACF z Chin i dla których ACF z Chin stanowi bardzo dużą część ich kosztów surowca, natomiast pozostali użytkownicy kupują ACF głównie od producentów unijnych i środki nie miałyby na nich takiego samego wpływu. Ujawnienie szczegółów dotyczących odsetka, jaki poszczególni użytkownicy kupują od konkretnych producentów ACF, ujawniłoby ich łańcuchy dostaw. Strony mogą jednak już teraz przedstawić swój argument w oparciu o informacje, że użytkownicy w różnym stopniu polegają na przywozie z ChRL.
- (203) W świetle powyższego Komisja potwierdza swoją ocenę, że użytkownicy nie mają wspólnego interesu w opowiadaniu się za lub przeciwko wprowadzeniu środków, nawet jeżeli użytkownicy, którzy opowiadali się przeciwko wprowadzeniu środków, w szczególności dwaj użytkownicy, dla których ACF stanowi wysoki procent ich kosztów produkcji, wspomniani w motywie 347 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, mogą stanąć w obliczu pewnych negatywnych konsekwencji.
- (204) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Walki twierdziło, że w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje nie przedstawiono interesu użytkowników w sposób prawidłowy lub uczciwy. Walki twierdziło ponadto, że wniosek Komisji dotyczący braku „wspólnego interesu” użytkowników oparty na fakcie, że „użytkownicy w różnym stopniu polegają na przywozie z ChRL” jest mylącą i dyskryminującą analizą w stosunku do użytkowników.
- (205) Komisja stwierdziła, że użytkownicy nie mają wspólnego interesu z powodu bardzo różnych poziomów, na których użytkownicy polegają na ACF pochodzących z ChRL. Poprzez to stwierdzenie, Komisja nie zaprzeczyła, że wszyscy współpracujący użytkownicy sprzeciwiali się nałożeniu cel antydumpingowych.
- (206) Walki twierdziło ponadto, że Komisja nie odpowiedziała na jego wniosek o bardziej odpowiednio uzasadnioną analizę odnoszącą się do kluczowych elementów interesu Unii. Walki odniosło się do swoich uwag dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w których domagało się sprostowania oświadczenia Komisji w odniesieniu do argumentów użytkowników dotyczących faktu, że przemysł Unii nie może zapewnić takiej samej jakości ACF jak producenci chińscy ze względu na brak inwestycji. Walki argumentowało, że sześciu użytkowników przedstawiło

wspólne oświadczenie, w którym twierdzili, że „producenci składający wniosek nie mają zdolności produkcyjnych pozwalających na dostarczanie niektórych ważnych specyfikacji ACF. Ich niezdolność do komercyjnego dostarczania tych specyfikacji użytkownikom unijnym jest przypisywana w sposób najbardziej oczywisty długotrwałemu brakowi inwestycji ze strony wnioskodawców w sprzęt produkcyjny i technologię niezbędną do rozszerzenia ich obecnej oferty produkcyjnej ACF w celu dostarczania cieńszych specyfikacji potrzebnych tym użytkownikom”.

- (207) Sześciu użytkowników przedłożyło wspólne oświadczenie, w którym twierdzili, że przemysł Unii nie inwestował, oprócz czterech użytkowników, którzy przedstawili ten argument indywidualnie. Komisja odniosła się jednak merytorycznie do tego twierdzenia w sekcjach 5.2.3 i 6.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Na tym etapie żaden użytkownik nie dostarczył nowych informacji faktycznych, a jedynie powtórzył ten sam wniosek. Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski.
- (208) Walki twierdziło ponadto, że Komisja niesłusznie uznała, że produkty unijne nie są gorsze na podstawie ogólnej zdolności producentów unijnych do wywozu i skutecznego konkurowania na rynkach państw trzecich. Walki argumentowało, że odnosi się to jedynie do zdolności do produkcji grubszej folii o jakości powyżej 20 mikronów. Twierdziło ono również, że Komisja nie wskazała, że dotyczy to wszystkich cieńszych folii, które są głównym przedmiotem problemu związanego z ograniczeniami dostaw w Unii.
- (209) Walki argumentowało ponadto, że stwierdzenie, iż nie wszyscy chińscy producenci są w stanie wytwarzać produkt wysokiej jakości, nie ma wpływu na argument użytkowników, że przemysł Unii nie jest w stanie efektywnie produkować wysokiej jakości cieńszej folii.
- (210) Komisja sprawdziła dane dotyczące sprzedaży przedmiotowych producentów unijnych, z których wynika, że prowadzony jest wywóz folii ACF o grubości poniżej 20 mikronów do państw trzecich. Argument Walki, że producenci unijni byłiby konkurencyjni jedynie w przypadku ACF o grubości powyżej 20 mikronów, nie ma zatem racji bytu.
- (211) Walki twierdziło ponadto, że ocena Komisji dotycząca wolnych mocy produkcyjnych nie jest równoznaczna ze zdolnością do produkowania wysokiej jakości cienkich folii ACF.
- (212) Komisja należycie przeanalizowała zdolność do produkcji cieńszej folii, która jest ograniczona przez maszyny działające na ostatnim etapie produkcji rolek. Niektórzy producenci unijni przedstawili wyniki testów pokazujące, że produkcja rolek testowych dla ACF<6 z powodzeniem spełniała wymogi odpowiedniego klienta. Komisja wskazuje ponadto na swoją ocenę, że ACF<6 jest rozwijającym się nowym rynkiem i ze względu na bardzo mały popyt w OD, naturalnie nie wszyscy producenci unijni dostosowali jeszcze swój park maszynowy do tego segmentu rynku.
- (213) Walki twierdziło ponadto, że całkowicie pominięto lub błędnie przedstawiono kluczowe elementy pozytywnych dowodów dostarczonych przez Walki w późniejszym okresie dochodzenia. Komisja uznała to twierdzenie za nieścisłe. Komisja wzięła pod uwagę wszystkie argumenty i dowody, ale ze względu na poufność, niektóre bardzo szczegółowe informacje nie mogły zostać ujawnione w rozporządzeniu.
- (214) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Manreal stwierdził, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Manreal argumentował, że Komisja nie uwzględniła, bez uzasadnienia, wszystkich jego uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń, które mogłyby zmienić jej wnioski. Ponadto Manreal zwrócił uwagę na motywy 8, 9, 108, 109, 118, 119, 131–134, 142, 147–150, 155–157 oraz 175–178 ostatecznych ustaleń, twierdząc, że Komisja zastosowała nieuczciwą technikę odparcia zarzutów, wskazując, że Manreal nie uzasadnił w wystarczającym stopniu swoich twierdzeń. Manreal argumentował, że w wystarczającym stopniu wywiązał się ze swojego obowiązku związanego z ciężarem dowodu zgodnie z dostępnymi środkami. Komisja powinna była dokładniej zbadać jego twierdzenia, a nie wskazywać na brak uzasadnienia. Ponadto Manreal powołał się na pkt 98 decyzji Organu Apelacyjnego Światowej Organizacji Handlu („WTO”) w sprawie WE–hormony ⁽¹⁷⁾, twierdząc, że dostarczył dowody prima facie, które przeniosłyby ciężar dowodu na stronę broniącą się.
- (215) W przeciwieństwie do twierdzenia Manreal Komisja wywiązała się ze swojego obowiązku polegającego na ocenie, czy każda z uwag Manreal była wystarczająco uzasadniona, i wyjaśniła powody, dla których nie była uzasadniona w każdym przypadku w motywach wymienionych przez Manreal. W rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano, aby na Komisji spoczywał obowiązek dalszego badania uwag, które nie są wystarczająco uzasadnione.
- (216) W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, WE–hormony, WT/DS26/AB/R, WT/DS48/AB/R, pkt 98.

6.3. Wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie

- (217) Effegidi wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do ACF wykorzystywanej do produkcji folii do ekranowania kabli i folii otaczającej górną część butelek wina.
- (218) Wniosek oparty jest na procentowym udziale kosztów ACF w kosztach produkcji folii do ekranowania kabli i folii otaczającej górną część butelek wina oraz na wpływie, jaki środki te miałyby na przedsiębiorstwo. Według Effegidi, folia do ekranowania kabli i folia otaczająca górną część butelek wina to rynki niszowe, a zużycie ACF jest na nich równie znikome. Oznacza to, że zwolnienie z cel ze względu na końcowe przeznaczenie nie podważyłoby ogólnej skuteczności cła antydumpingowego.
- (219) Dochodzenie wykazało jednak, że Effegidi nie tylko produkuje te dwa produkty, w odniesieniu do których wnioskowało o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie, ale że jego oferta obejmuje również szereg innych produktów, takich jak folie do kabli niezawierające ACF, a także inne opakowania do produktów żywnościowych i innych, z których niektóre zawierają ACF. Komisja nie może w związku z tym określić ogólnego wpływu cel antydumpingowych na rentowność przedsiębiorstwa, opierając się na danych przekazanych przez Effegidi. W związku z tym w ramach ujawnienia ostatecznych ustaleń Komisja odrzuciła wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (220) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Effegidi przekazał Komisji swoje sprawozdania finansowe za lata 2019, 2020 i pierwszą połowę 2021 r. Effegidi zwrócił się ponadto do Komisji o wskazówki dotyczące dalszych dokumentów, które musi dostarczyć, aby móc skorzystać ze zwolnienia ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (221) Komisja stwierdziła, że informacje przesłane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie były wystarczające, aby umożliwić Komisji ocenę ogólnego wpływu potencjalnego zwolnienia na skuteczność cła. Effegidi nie dostarczył żadnych informacji na temat branży ekranów kabla i branży produkującej folię otaczającą górną część butelek wina.
- (222) Ponadto Effegidi nie był współpracującą zainteresowaną stroną od wczesnego etapu dochodzenia i dostarczył swój wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie dopiero w dniu 5 lipca 2021 r., dwa tygodnie po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a dodatkowe informacje dopiero po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Na tym późnym etapie dochodzenia Komisja nie była w stanie zweryfikować żadnych dodatkowych danych.
- (223) Komisja nie mogła zatem ocenić, czy zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie byłoby w interesie Unii, i dlatego potwierdziła odrzucenie wniosku Effegidi o zwolnienie.

6.4. Interes importerów

- (224) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń konsorcjum importerów powtórzyło twierdzenie, że producenci unijni nie są w stanie zaspokoić istniejącego popytu na ACF, zwłaszcza w segmencie rynku cienkich ACF, w którym obecnie prowadzi przywóz z ChRL celu zaspokojenia popytu. Konsorcjum twierdziło, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich ACF stała się skuteczna i operacyjna, oraz że producenci unijni nie wydają się spełniać wymaganych norm jakości, aby zastąpić obecny przywóz z Chin w tym segmencie rynku.
- (225) Oprócz tego, że konsorcjum nie uzasadniło, dlaczego uruchomienie produkcji cienkich ACF miałoby zająć dwa lata, Komisja stwierdziła już w sekcji 4.5.2.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przemysł Unii wydaje się mieć wystarczające wolne moce produkcyjne. Ponadto przemysł Unii wykazał za pomocą sprzedaży i produkcji rolek testowych, że jest w stanie zaspokoić popyt klientów, jak opisano w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (226) W świetle powyższego Komisja potwierdziła swój wniosek, że wprowadzenie środków niekoniecznie leżałoby w interesie importerów. Dokonała jednak dalszej oceny ich prawdopodobnych skutków, określając wagę różnych wchodzących w grę interesów (zob. sekcja 6.4).
- (227) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń konsorcjum stwierdziło, że Komisja zupełnie nie wzięła pod uwagę faktu, że stopniowa zmiana popytu na cieńsze folie ACF spowodowała wzrost popytu na folie ACF o grubości ≤ 7 mikronów. Ponadto Komisja nie doszacowała, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich ACF stała się skuteczna i operacyjna w UE.

- (228) Ponadto konsorcjum twierdziło, że Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Unii mogą zaspokoić popyt na cienkie folie ACF.
- (229) Konsorcjum powtórzyło również, że przemysł Unii nie może spełnić norm jakości dla cienkich ACF pod względem porowatości i przerabialności oraz podkreśliło, że walcownie produkujące ACF są takie same jak w przemyśle akumulatorów samochodowych, co dodatkowo zmniejsza moce produkcyjne w odniesieniu do ACF. Twierdziło ono, że pominięcie tych aspektów doprowadziło Komisję do błędnego wniosku, że nałożenie ceł leży w interesie Unii.
- (230) Jak wyjaśniono w motywie 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja oceniła zdolność przemysłu Unii do produkcji cieńszych ACF, a konkretnie ACF<6, oceniając zdolność produkcyjną na etapie produkcji rolek, niezbędną do uzyskania tak cienkiej folii. W trakcie poprzednich etapów produkcji rolek wolne moce produkcyjne okazały się niewystarczające. W związku z tym wąskie gardło dla produkcji ACF<6 znajduje się na ostatnim etapie produkcji rolek. Komisja wyjaśniła, w jaki sposób przemysł Unii może zaspokoić popyt na cienkie folie ACF. Argument, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich folii ACF stała się skuteczna i operacyjna, ma zastosowanie wyłącznie do nowych mocy produkcyjnych, które przemysł Unii uruchomiłby w wyniku przywrócenia uczciwej konkurencji cenowej i dalszego wzrostu popytu. Ponieważ już istniejące moce produkcyjne mogą zaspokoić spodziewany popyt w najbliższej przyszłości, potencjalne dodatkowe przyszłe moce nie zostały uwzględnione w obliczeniach Komisji. Nie ma znaczenia, że musiałoby upłynąć trochę czasu zanim nowe moce produkcyjne osiągnęłyby zdolność operacyjną. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

6.5. Wyważanie konkurencyjnych interesów

- (231) Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja dokonała oceny sprzecznych interesów i zwróciła szczególną uwagę na potrzebę wyeliminowania skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji.
- (232) Rozważając sprzeczne interesy, Komisja z jednej strony uznała, że tłumienie cen przez chiński wywóz pogorszyło sytuację przemysłu Unii, a z drugiej strony, że wzrost cen miałby ograniczony negatywny wpływ na użytkowników. Komisja stwierdziła, że nie istnieją przekonujące powody pozwalające stwierdzić, że wprowadzenie środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu ACF pochodzącej z Chin nie leży w interesie Unii.
- (233) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Manreal twierdził, że analiza rynku i interesu Unii przeprowadzona w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych nie jest już aktualna ze względu na drastyczny wzrost cen i spekulacje na rynku towarowym, które są konsekwencją dochodzenia i pandemii COVID-19. Przemysł opakowań przetworzonych mocno odczuwa skutki nie tylko 40-procentowego wzrostu cen aluminium, ale również 40-procentowego wzrostu cen papieru typu kraft oraz kosztów transportu kontenerowego, które wzrosły o 400 %. Średni czas dostaw papieru wzrósł z 3–4 tygodni do 4 miesięcy. W niektórych umowach na dostawy dostawcy powołują się na siłę wyższą i realizują dostawy z 6-miesięcznym opóźnieniem, żądając jednocześnie cen o 20 % wyższych niż w momencie składania zamówienia.
- (234) Popierając argumenty Manreala, Walki, Gascogne i Effegidi podkreślili również, że po OD sytuacja na rynku zmieniła się zasadniczo, prowadząc do niedoborów w zaopatrzeniu nie tylko w ACF, ale również w inne surowce. Według Gascogne'a, cena aluminium na Londyńskiej Giełdzie Metali wzrosła o 30 % od października 2020 r. do maja 2021 r. Również w obecnej sytuacji tylko jeden duży producent unijny wydaje się być w stanie dostarczyć nowe zamówienia bez kilkumiesięcznego czasu realizacji zamówień. Effegidi stwierdził, że zgodnie z notowaniami producentów unijnych z lipca 2021 r. dostawy ACF do jego produkcji nie będą dostępne przed 2022 r.
- (235) Inny użytkownik, Alupol, twierdził, że od grudnia 2020 r. zauważył słabe zainteresowanie umowami ze strony producentów unijnych, a nawet dwuletnia umowa na dostawy zawarta z jednym z producentów unijnych została rozwiązana przez producenta po pół roku, co wskazuje na ograniczenia mocy produkcyjnych. Walki przedstawiło dodatkowe dowody dotyczące zamówień na ACF o grubości 6,35 mikrona, wykazując, że trudności z dostawami, które wystąpiły w 2021 r., nadal się utrzymują.

- (236) Konsorcjum importerów twierdziło również, że od początku dochodzenia ceny ACF wzrosły o 25 %, a czas dostawy wydłużył się ze średnio dwóch do czterech miesięcy. Obecna sytuacja niedoboru dostaw prowadzi również do tego, że zintegrowane przedsiębiorstwa zaopatrują swoje powiązane podmioty na preferencyjnych zasadach, pozostawiając mniejszą zdolność produkcyjną na otwartym rynku. Konsorcjum spodziewa się, że cła antydumpingowe zakłócą łańcuchy dostaw i doprowadzą do niedoboru dostaw dla całego asortymentu ACF, ale w szczególności dla folii o grubości poniżej 6 mikronów.
- (237) Podczas gdy te zmiany na rynku rzeczywiście mają wpływ na poszczególne interesy producentów, użytkowników i importerów, są one spowodowane wyjątkową sytuacją pandemii COVID-19 i następującą po niej silną odbudową gospodarczą, które spowodowały braki w zakresie transportu międzynarodowego oraz braki w dostawach. W związku z tym potrzeba pewnego czasu, aby rynki mogły się dostosować, dopóki ożywienie gospodarcze i wzrost gospodarczy nie unormują się, a popyt i podaż wrócą do równowagi, również w sektorze ACF.
- (238) Manreal argumentował ponadto, że zgodnie z art. 11 TFUE ochrona przed przywozem po cenach dumpingowych powinna być zrównoważona innymi celami Unii, takimi jak ochrona środowiska, i stwierdził, że wprowadzenie środków będzie miało bardzo negatywny wpływ na środowisko. Manreal twierdził, że bez względu na ewentualny negatywny wpływ na zatrudnienie lub politykę przemysłową, zniknięcie bardziej zanieczyszczających producentów unijnych byłoby korzystne dla środowiska UE. W związku z tym Manreal zwrócił się do Komisji o włączenie do dochodzenia prawdopodobnych skutków środków dla środowiska.
- (239) Komisja zauważyła przede wszystkim, że Manreal nie uzasadnił, w jaki sposób producenci unijni bardziej zanieczyszczają środowisko niż producenci chińscy. Ponadto, mimo że Unia ustanawia wysokie normy środowiskowe dla swoich producentów, celem art. 11 TFUE nie jest uniemożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej, lecz włączenie wymogów ochrony środowiska do polityki kierującej działalnością gospodarczą. Propozycja Manreal, aby ograniczyć emisje w Unii, pozwalając, aby jej przemysł został zniszczony w wyniku nieuczciwej konkurencji, jest nie tylko niezgodna z celami UE w zakresie ochrony środowiska, ale również sprzeczna z szeregiem innych polityk. W związku z tym wniosek Manreal o zbadanie wpływu takiego scenariusza na środowisko został odrzucony.
- (240) Manreal wskazał ponadto na motyw 355 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, w którym Komisja stwierdziła, w odpowiedzi na wcześniejszy argument przedsiębiorstwa, że pomoc państwa mogłaby być bardziej odpowiednim środkiem niż nałożenie cel, że pomoc finansowa nie jest właściwym instrumentem do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę. Manreal twierdził, że jest to wybór polityki, który nie powinien być podejmowany bez konsultacji z Dyрекcją Generalną ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”). Manreal twierdził ponadto, że argument Komisji zakładałby, iż jakakolwiek pomoc przyznana producentom unijnym nie byłaby zatwierdzona przez DG ds. Konkurencji.
- (241) Komisja przypomniała, że art. 9 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty dowodzą istnienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz gdy interes Unii wymaga interwencji, Komisja nakłada ostateczne cło antydumpingowe. Komisja nie może powstrzymać się od przeciwdziałania wykazanemu dumpingowi wyrządzającemu szkodę stosowanemu przez chińskich eksporterów za pomocą instrumentów prawnych pozostających do dyspozycji Komisji tylko dlatego, że producenci unijni mogą również skorzystać na pomocy państwa. Ponadto pomoc państwa jest przyznawana przez państwa członkowskie, a nie przez Komisję.
- (242) W związku z tym żaden z argumentów przedstawionych przez użytkowników i importerów po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i przyjęciu rozporządzenia tymczasowego nie zmienił wniosków Komisji.
- (243) Kilka stron, wraz z uwagami do ogólnego ujawnienia ostatecznych ustaleń, złożyło wniosek o ocenę możliwości zawieszenia celów zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W następstwie tych wniosków ewentualne zawieszenie celów zostanie przeanalizowane w ramach odrębnej procedury.

6.6. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (244) Na podstawie powyższego nie istnieją przekonujące powody pozwalające stwierdzić, że wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu ACF pochodzącej z Chin nie leży w interesie Unii.

7. POZIOM ŚRODKÓW

7.1. Margines szkody

- (245) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Xiamen Xiashun twierdził, że przyszłych kosztów przestrzegania przepisów nie należy dodawać do ceny docelowej, ponieważ nota w sprawie kosztów przestrzegania przepisów została opublikowana po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, co naruszyło prawa Xiamen Xiashun do obrony.
- (246) Komisja odrzuciła ten argument. Xiamen Xiashun wraz ze wszystkimi innymi stronami otrzymał dodatkowy czas na przedstawienie uwag dotyczących noty w sprawie kosztów przestrzegania przepisów po jej opublikowaniu. Dlatego też późna publikacja nie naruszyła jego prawa do obrony.
- (247) Ponadto Xiamen Xiashun argumentował, że kwestie środowiskowe nie dotyczą wyłącznie przemysłu Unii, ponieważ Xiamen Xiashun będzie podlegać chińskiemu systemowi handlu emisjami i uzyskał certyfikację Aluminium Stewardship Initiative w zakresie normy wydajności, która obejmuje kryteria dotyczące emisji gazów cieplarnianych, w tym próg emisji CO₂.
- (248) Komisja odrzuciła ten argument. Prawodawstwo krajowe ChRL jest bez znaczenia do celów zastosowania art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska oraz protokołów do nich, których Unia jest stroną, muszą zostać uwzględnione przy ustalaniu ceny docelowej przemysłu Unii.
- (249) Donghai argumentował, że zysk docelowy w wysokości 6 % powinien być obliczany jedynie na podstawie kosztu przetworzenia, a nie na podstawie całej ceny ACF.
- (250) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego zysk docelowy musi być obliczony na podstawie pełnych kosztów, a nie tylko części odzwierciedlającej przetworzenie surowca.
- (251) Producenci Zhongji i Nanshan powtórzyli ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Zhongji twierdził, iż wbrew opinii Komisji art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego nie stanowi, że zysk docelowy musi być obliczany na podstawie pełnych kosztów, lecz że zgodnie z tym przepisem zysk docelowy musi być wystarczający do odzyskania pełnych kosztów. Zhongji argumentował, że producenci ACF uzyskują swoje zyski na podstawie ceny konwersji, a nie na podstawie ceny surowców.
- (252) Art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego stanowi, że „użyty zysk docelowy ustala się z uwzględnieniem takich czynników, [...] jak poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów”. Pełne koszty obejmują ceny surowców. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (253) Donghai twierdził ponadto, że koszty restrukturyzacji nie powinny być częścią ceny docelowej.
- (254) Komisja wyjaśniła w motywie 329 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wzrost kosztów w OD wynikał głównie z restrukturyzacji jednego z producentów objętych próbą. Komisja zauważyła ponadto, że restrukturyzacja jest regularnym procesem w sytuacji przywozu towarów po cenach dumpingowych. W każdym razie, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, wszystkie koszty muszą zostać uwzględnione przy obliczaniu zysku docelowego.
- (255) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Zhongji powtórzył twierdzenie, że koszty nadzwyczajne powinny być wyłączone z ceny docelowej. Zhongji twierdził, że Komisja nie odniosła się do argumentów Zhongji i że Komisja sama sobie przeczyła, ponieważ konsekwentnie odnosiła się do tych kosztów jako „nadzwyczajnych”, ale w kontekście ceny docelowej uznała je za koszty „zwykłe”. Zhongji nie przedstawił jednak żadnych nowych dowodów.
- (256) Wobec braku dalszych dowodów Komisja potwierdza motyw 325 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Restrukturyzacja jest regularnym procesem w sytuacji przywozu towarów po cenach dumpingowych i stanowi część kosztów przedsiębiorstwa.

- (257) Zhongji twierdził ponadto, że Komisja powinna zastosować przez analogię to, co stwierdziła w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych na przywóz chlorku potasu (¹⁸), w którym Komisja postanowiła odliczyć tymczasowe i nadzwyczajne koszty poniesione przez kanadyjskie przedsiębiorstwa wydobywcze przed zastosowaniem ich kosztów jako punktu odniesienia dla przedsiębiorstw z Białorusi, Rosji i Ukrainy, ponieważ byłoby nieuzasadnione zmuszać je do ponoszenia takich kosztów. Zhongji twierdził, że Komisja zastosowała tę samą zasadę również w rozporządzeniu w sprawie nieobrobionego magnezu niestopowego (¹⁹) oraz w rozporządzeniu w sprawie niektórych politereftalanów etylenu (PET) (²⁰). Zhongji argumentował zatem, że Komisja powinna również w tym przypadku nie uwzględniać kosztów restrukturyzacji jako kosztów tymczasowych i nadzwyczajnych.
- (258) Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że sytuację, o której mowa w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych na przywóz chlorku potasu, można porównać z sytuacją dotyczącą obecnego dochodzenia. W przypadku rozporządzenia w sprawie chlorku potasu tymczasowe i nadzwyczajne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa kanadyjskie nie miały żadnego związku z przywozem towarów po cenach dumpingowych do Unii. To samo dotyczy porównania z rozporządzeniem w sprawie nieobrobionego magnezu niestopowego, w którym to przypadku restrukturyzacja przedsiębiorstwa została przeprowadzona w następstwie prywatyzacji. Wyłączenie kosztów nadzwyczajnych w rozporządzeniu w sprawie niektórych politereftalanów etylenu (PET) nastąpiło w wyniku szczególnej sytuacji, która różniła się od sytuacji dotyczącej kosztów restrukturyzacji, o których mowa w bieżącej sprawie. W tym przypadku, jak stwierdzono w motywie 325 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, koszty restrukturyzacji nie były kosztami nadzwyczajnymi, a zatem powinny zostać uwzględnione. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (259) Zhongji zauważył, że zysk docelowy dla ACF o numerach kontrolnych produktu zaczynających się od 1 jest niewiarygodny. Łączna produkcja trzech objętych próbą producentów unijnych dla numeru kontrolnego produktu zaczynającego się od 1 wynosi poniżej 3 000 ton. Zhongji postrzega te ilości jako nieistotne i uważa, że Komisja nie dysponowała kosztami produkcji takich produktów lub przynajmniej były one niereprezentatywne ze względu na ograniczoną ilość. To sprawia, że cena docelowa jest niewiarygodna.
- (260) Jeśli w Unii nie produkuje się produktu z określonym numerem kontrolnym produktu, który jest wywożony, o ile nie można dokonać odpowiednich dostosowań, Komisja wyklucza ten numer kontrolny produktu z porównania. Jeśli jednak przemysł Unii produkuje produkt o danym numerze kontrolnym produktu, nawet jeśli ilość ta jest niższa niż w przypadku innych numerów kontrolnych produktu, Komisja uważa, że mimo wszystko dokładniejsze jest uwzględnienie tego numeru kontrolnego produktu w porównaniu, w oparciu o informacje dostępne od objętych próbą producentów unijnych. Ponadto w obecnym przypadku 3 000 ton nie można uznać za nieznaczną wielkość produkcji. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (261) Ponadto Zhongji stwierdził, że niektóre zakresy dla danych przedstawionych w ujawnieniu tymczasowych ustaleń nie były znaczące, ponieważ były zbyt szerokie, aby zapewnić odpowiednie zrozumienie danych poufnych dotyczących PCN 1DA i PCN 5BA.
- (262) Zhongji odnosi się do danych przemysłu Unii dotyczących dwóch PCN, które są produkowane tylko przez jednego producenta unijnego. Przedziały podane przez Komisję muszą zatem uwzględniać nie tylko poufność danych, ale także fakt, że niektóre wartości mogą być obliczane wstecz, jeżeli przedziały są zbyt wąskie. W przypadku jednostkowej ceny sprzedaży i ceny docelowej Komisja podała wąskie zakresy. W przypadku ilości sprzedanych oraz całkowitej wartości ex-works Komisja musiała jednak zagwarantować, że wartości te nie będą mogły zostać obliczone i wybrała wystarczająco szerokie zakresy. Alternatywą byłoby zastąpienie tych wartości jako wrażliwych.
- (263) Donghai twierdził ponadto, że Komisja błędnie oparła się na art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, aby określić ceny sprzedaży Nanshan Europe do celów obliczenia marginesu zaniżania cen, i stwierdził, że Komisja powinna była zastosować ceny rzeczywiste sprzedaży powiązanego podmiotu sprzedającego grupy Nanshan w Unii Europejskiej i odliczyć wyłącznie koszty sprzedaży bezpośredniej poniesione na sprzedaż produktu objętego postępowaniem przez ten powiązany podmiot sprzedający w UE.

(¹⁸) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1031/92 z dnia 23 kwietnia 1992 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz chlorek potasu (węglanu potasu) pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy (Dz.U. L 110 z 28.4.1992, s. 5).

(¹⁹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2402/98 z dnia 3 listopada 1998 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nieobrobionego magnezu niestopowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego (Dz.U. L 298 z 7.11.1998, s. 1), motyw 21.

(²⁰) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1742/2000 z dnia 4 sierpnia 2000 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L 199 z 5.8.2000, s. 48), motyw 206.

- (264) Cena docelowa stosowana do celów ustalenia marginesu szkody oparta jest na kosztach produkcji przemysłu Unii i zysku docelowym, a zatem nie obejmuje żadnych wydatków podmiotów powiązanych. Aby zapewnić symetrię i obiektywne porównanie, ceny eksportowe stosowane do obliczania marginesu szkody nie mogą zatem obejmować wydatków powiązanych podmiotów producentów eksportujących. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (265) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, aby wskazać, czy przy określaniu marginesu szkody należy uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (266) Jak wynika z danych zawartych w bazach danych COMEXT i Surveillance 2 Eurostatu, wielkości przywozu z ChRL w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 47 % niższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o objęty dochodzeniem okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania nie doszło do znacznego wzrostu przywozu objętego dochodzeniem.
- (267) W następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Zhongji twierdził, że należy dokonać dostosowań, ponieważ Carcano świadczy usługi na żądanie, których Zhongji nie świadczyłby.
- (268) Komisja potwierdziła, że usługa na żądanie świadczona przez Carcano dotyczy jedynie bardzo niewielkiej liczby sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, a ponadto koszty tej usługi są tak niskie, że dostosowanie nie miałooby żadnego istotnego wpływu na wyniki niniejszego dochodzenia.
- (269) Wobec braku dalszych uwag na temat marginesów szkody Komisja dostosowała jedynie marginesy ustalone w motywach 376–378 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ze względu na skorygowane koszty ponoszone po przywozie oraz w celu uwzględnienia zmian zadeklarowanej wartości CIF, jak wyjaśniono w motywie 103. Ostateczne marginesy szkody przedstawiono poniżej w motywie 197.
- (270) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Nanshan zwrócił się do Komisji o weryfikację cen docelowych, ponieważ zdarzały się przypadki, że cieńsze produkty opatrzone numerem kontrolnym miały niższe ceny niż grubsze produkty opatrzone numerem kontrolnym, czego Nanshan nie uznał za logiczne. Komisja z należytą starannością ustaliła cenę docelową i zauważyła, że jest ona oparta na informacjach zweryfikowanych przez producentów unijnych. Na koszty mają wpływ inne czynniki niż grubość, a ponadto ceny docelowe opierają się na danych wielu producentów, którzy nie mają dokładnie takiej samej podstawy kosztowej.

7.2. Zakłócenia handlu surowcami

- (271) Wobec braku uwag dotyczących zakłóceń handlu surowcami Komisja potwierdziła swoje ustalenia z motywów 381–383 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi nie spełniono warunków określonych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, a w rezultacie stwierdziła, że przepisy art. 7 ust. 2 mają zastosowanie do ustalenia poziomu cła ostatecznego.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (272) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego, interesu Unii i poziomu środków oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (273) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Ostateczne cło antydumpingowe
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %	28,5 %	28,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %	15,4 %	15,4 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,5 %	24,7 %	24,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	69,6 %	23,6 %	23,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	98,5 %	28,5 %	28,5 %

- (274) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (275) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽²¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.
- (276) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (277) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (278) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

⁽²¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

- (279) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. UJAWNienie USTALEŃ

- (280) W dniu 28 września 2021 r. zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz określonych ACF pochodzących z ChRL. Zainteresowanym stronom zapewniono możliwość przedstawienia uwag po ujawnieniu tych informacji.
- (281) Jedenaście stron przedstawiło uwagi dotyczące ujawnienia. Na wniosek przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające z producentami Walki i Zhongji. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione i, w stosownych przypadkach, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (282) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (283) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 przedstawił pozytywną opinię,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania o grubości mniejszej niż 0,021 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o wadze przekraczającej 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kody TARIC 7607 11 19 60 i 7607 11 19 91) i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.
- Z definicji produktu zawartej ust. 1 wyklucza się następujące rodzaje produktów:
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze przekraczającej 10 kg,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,007 mm i mniejszej niż 0,008 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, nawet wyżarzona,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości większej niż 0,018 mm i mniejszej niż 0,021 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona.
- Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	28,5 %	C686
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	15,4 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	24,7 %	C688
Inne przedsiębiorstwa współpracujące (załącznik)	23,6 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,5 %	C999

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zawierającej oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: *Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.* W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Art. 1 ust. 3 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/983 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Chińska Republika Ludowa	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Chińska Republika Ludowa	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691
Chińska Republika Ludowa	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Chińska Republika Ludowa	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694